

BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
FACULTY OF HISTORY AND PHILOSOPHY
DOCTORAL SCHOOL “HISTORY, CIVILIZATION, CULTURE”

**The administrative elite of Maramureș between
1822 and 1918**

THESIS SUMMARY

SCIENTIFIC COORDINATOR

Prof. dr. Pál Judit

CANDIDATE

Szabó Zsolt-Sándor

Cluj-Napoca

2025

Table of contents

1. Introduction: historiography of the topic, sources and methodology	4
1.1. Argumentation of the topic	4
1.2. The evolution of county administration from the Reform Era until the World War I	7
1.3. Historiography of research on the administrative elite.....	16
1.4. Methodology and sources	25
1.5. Methodological Problems and Shortcomings.....	30
2. Prologue: county officials between 1663 and 1822	37
2.1. Ethnic and social relations until 1790.....	37
2.2. Families leading the administration up to 1790	47
3. County officials between 1822 and 1848.....	57
3.1. The civil servant body in the Reform Era	57
3.1.1. The reorganization period: emergence of new families (1790–1822).....	57
3.1.2. Number of officials in the Reform Era (1822–1848)	62
3.1.3. Birthplace, ethnic and religious composition of officials	63
3.1.4. Fluctuation and social origin of the officials	70
3.1.5. Education	78
3.1.6. Marriages	82
3.1.7. Career path within the administrative elite	86
3.1.8. Honorary officials and „shadow careers“	90
3.2. The 1843 delegate elections	100
3.2.1. Background of the conflict	101
3.2.2. The two rival factions	108
3.2.3. The day before the election: Brawl in Săpânța.....	112
3.2.4. The election.....	115
3.2.5. After the elections: brawl at the Sighet tavern and the „siege“ of the county house	120
3.2.6. Consequences of the election: the first inquiry of Imre Inkey.....	127
3.2.7. Consequences of the election: the second inquiry of Imre Inkey	136
3.2.8. The result of the inquiry and the reconciliation of the two factions	141
3.2.9. Conclusions.....	151
4. County officials between 1860 and 1867.....	166
4.1. The body of officials in 1860.....	166
4.2. The civil servant body in the Liberal Period.....	175
4.3. The body of officials in 1867.....	183

5. County officials in the dualist period	193
5.1. Evolution of the number of positions at the beginning of the dualist period	194
5.2. Fluctuation of the civil servant body	199
5.2.1. Characteristics of the career start and end	199
5.2.2. The period of consolidation: 1867–1883	205
5.2.3. The period of reorganization: 1883–1900.....	209
5.2.4. The period of „stillness”: 1900–1918	214
5.3. Career paths	217
5.3.1. Senior officials	218
5.3.2. The civil servant body	228
5.4. Ethnic and religious composition of the civil servant body.....	243
5.4.1. Methodology	243
5.4.2. Ethnic composition of the civil servant body.....	248
5.4.3. Componenta confesională a corpului de funcționari.....	257
5.5. Residential structure: where were the officials born and where did they die?	260
5.6. Education of the officials	269
5.6.1. Secondary education.....	269
5.6.2. Higher education.....	272
5.7. Social origins of the officials.....	276
5.7.1. Social origins of the civil servant body.....	276
5.7.2. Social origins of the officials in the dualist period	283
5.8. Families of officials in the dualist period	288
5.8.1. Land properties of the official families	289
5.8.2. Hungarian families	295
5.8.3. Families of Ruthenian origins	318
5.8.4. Romanian families.....	323
5.8.5. Romanian families and their opportunities for advancement.....	329
5.9. Consequences of the fall of the Austro-Hungarian Monarchy	335
5.9.1. Fate of the Romanian officials	337
5.9.2. Fate of the Hungarian officials	342
5.9.3. Fate of the officials of Ruthenian origin	347
6. Conclusions.....	350
Appendices.....	374
Sources and Bibliography	377

Summary

The study of the county elite has a longstanding tradition in Hungarian historiography. However, the field remains insufficiently explored. Many counties still have a little-known history, and the digitization process has significantly increased the number of sources available online. Consequently, we can formulate new or more detailed answers to old questions. Maramureş is an under-researched county, characterized by ethnic diversity and, due to its peripheral geographical position, one of the most isolated counties of Hungary in the 19th century. Its social composition was unique, as it lacked an indigenous aristocracy (except for the Sztojka family), and the number of nobles from the *bene possessionati* category was very low. Nevertheless, there was a large population of – mainly Romanian – small nobles. This context makes Maramureş an ideal “terrain” for leveraging newly available resources. The study employs the prosopographic method to analyze the body of county officials during the period 1822–1918. The research focuses on four essential questions: to what extent the county's particularities influenced the composition of the administrative staff, how major political events affected their organization, the degree of heterogeneity in the social composition at the end of the period, and how much continuity can be observed in traditional families of officials.

The counties played a very important role in Hungary's political history due to the high degree of autonomy they enjoyed. During the Reform Era, the general congregation (*congregatio generalis*) was the most important self-governing body of the county. The congregation established the county's internal laws, elected officials, and delegated representatives sent to the Diet in Bratislava. The delegates received instructions from the county, which they were required to follow; otherwise, they could be recalled. Since the Diet was responsible for approving the amount of taxes and the number of recruits Hungary contributed to the maintenance of the Habsburg Empire, the counties held significant political power, as they were also responsible for collecting the determined taxes. The lord-lieutenant (*főispán*) was appointed by the king to lead the county, but until the dualist period, his role was largely formal. However, during this period, a process of centralization took place, increasing his authority. Nevertheless, the county, through the municipal committee, continued to elect its key officials by vote, set its own budget, and create its own internal regulations, provided that these were approved by the Minister of the

Interior. The municipal committee (*törvényhatósági bizottság*) was composed, on one hand, of virilists – those who paid the highest direct state taxes – and, on the other hand, of members elected through censitary voting by the county’s residents. The leader of the administration was the county commissioner (*alispán*), while the leader of the districts that made up a county was the high sheriff (*főszolgabíró*).

Studies on elites can be divided into two categories. In Hungarian historiography, research on the pre-1848 period typically focuses on a single county, usually located in present-day Hungary. Prosopographic studies analyze the fluctuation of officials, their career trajectories, and the family networks of the nobility, including the political and administrative history of official elections. In contrast, works on the post-1848 period have generally focused on the study of a specific office (e.g., the lord-lieutenant or county commissioner) across multiple periods and are closely linked to the analysis of political elites. In Romanian historiography, research examines the relationship between Romanian officials and the Romanian National Movement.

The methodology of my study builds on existing literature but introduces new perspectives and extends some aspects over a broader period. Until now, research has focused particularly on the fluctuation of officials. In this context, my study provides a more detailed analysis of this phenomenon by examining the number of first and last mentions of officials, as well as the degree of “migration” between the county and other branches of administration. Additionally, it traces the career paths of officials even after their service in the county administration ended. Another important aspect in the specialized literature has been the study of family connections among officials. However, few studies have specifically examined the relationship between officials and their parents, as well as intergenerational mobility. The ethnic and confessional composition of the administrative body is also an insufficiently researched topic. In the case of Maramureș, these factors are particularly relevant. A novel contribution of my study lies in mapping the residential structure of officials by aggregating data on births and deaths. This information allows for highlighting the county’s particularities and analyzing the extent to which foreign officials settled permanently in the county, as well as the differences between the lifestyles of nobles and officials by the end of the period. Additionally, I paid special attention to studying the education of officials, identifying their self-recruitment centers and their distribution based on ethnicity and confession.

During the research, I reconstructed the biographies of 527 county officials. The biographical data were organized into Excel tables, including the following criteria: name, place, county and date of birth, county, place and date of death, noble title (if there was one), ethnicity, confession, first known position, first known institution (county, state, city, or civil parish), date of the first position, last county position, date of the last county position, career stages and dates, number of years in public administration, last held position, education, place of study, father's name and occupation, wife's name, her ethnicity and confession, and the occupation of the wife's father.

I prepared two types of Excel documents. The first included samples from the years of officials' activities, usually selected from election years. The second document contained the entire group of officials from a specific period, without repeating names. Through the analysis of the first type of document, I tracked the evolution of various processes over time, while from the second, I extracted the "static" characteristics specific to the end of an era. In the end, I compiled information on all 527 officials into a single Excel document, based on which I formulated the study's conclusions.

The dissertation is structured into three periods: the Reform Era (1822–1848), the Liberal Era (1861–1865), and the Dualist Period (1867–1918). For data collection, I first identified election dates in the press and, based on these, consulted the minutes of the county assembly preserved in the county archive of Baia Mare. These provided information on the names and positions of elected, appointed, and honorary officials. Subsequently, I analyzed official directories and the press to identify officials who were appointed between elections. The collection of biographical data was an essential stage of the research. School matriculation registers, obituaries, newspapers, biographical encyclopedias, and genealogical works proved to be valuable sources. Additionally, specific sources for each period provided relevant information. For example, for the biographies of Reformed officials from the Reform Era, the parish registers of the Reformed Church of Sighetu Marmăției were particularly useful. During the Liberal Era, qualification sheets provided important data, both on the officials' career paths and their linguistic competencies. Online databases significantly facilitated the collection of information. Among the most useful were Arcanum, the database of the Petőfi Literary Museum (Petőfi Irodalmi Múzeum), the digitized obituary collection of the National Széchenyi Library (Országos

Széchenyi Könyvtár Gyászjelentés Gyűjteménye) and the Library of the Reformed College in Debrecen (Debreceni Református Nagykönyvtár Gyászjelentés Gyűjteménye), as well as genealogical platforms such as Geni.

I also consulted the archives of the Museum of Maramureș of Sighetu Marmăției (Muzeul Maramureșului din Sighetu Marmăției), the County Directorate of the National Archives in Cluj and Maramureș (Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Cluj și Maramureș), the Austrian State Archives (Österreichischen Staatsarchiv), and the Hungarian National Archives (Magyar Nemzeti Levéltár). The organization of the archives in Baia Mare posed a challenge in the process of data collection. Although documents from the neo-absolutist period have been preserved, contemporary record-keeping registers are missing, which significantly complicates research. For this reason, the neo-absolutist period was not included in the study. Another difficulty was that the old county archival system was not entirely preserved, and many documents were mixed and included in inventories with very general descriptions, making it harder to identify relevant sources.

However, the greatest methodological challenge was brought by the vast time span analyzed. Each period had a different degree of source availability, leading to variations in the level of detail in the Excel tables from one era to another. Moreover, the particularities of each period required different approaches. For instance, during the Reform Era, the confessional balance among officials was a crucial aspect in the power struggles of the administrative elite. To reflect this reality, I included more individuals in the administrative elite category than in the Dualist Period, when confession was no longer a determining factor. This difference in criteria created difficulties in data aggregation, as applying different methods could have distorted the results. To ensure comparability of the final data, I used the same criteria for the Reform Era, the Liberal Era, and the Dualist Period, but I also performed separate calculations applying the initial methods. The results did not show significant variations, confirming the validity of the adopted methodology. The “classic” shortcomings of the prosopographic method are also worth mentioning. Sources often contradict each other, and there is no objective criterion for determining which one is more reliable. Additionally, applying this method tends to emphasize group interests while marginalizing individual ones. To avoid a one-sided approach, I included a case study on the 1843 delegate elections. During these elections, officials divided into two rival

factions, and the confrontation between them escalated into violence, including street fights and the siege of the county building. These events led to an investigation conducted by a royal commissioner, and the investigation documents provide a valuable perspective on the individual motivations of the officials and the tensions among them. Ideally, each analyzed period should have included a similar case study to refine the results of the prosopographic analysis. However, due to the extensive time span covered, this was not feasible. The chapter on the Dualist Period is particularly lacking in this regard, despite the era being marked by a series of notable events: corruption scandals, the suicide of a Ruthenian-born county commissioner, the conflict with the Ruthenian schismatics, and the Russian invasion of 1914. Due to the structural limitations of the study, these episodes were included only as explanatory notes without a detailed analysis.

Among Maramureș officials, Ruthenians, Hungarians, and Romanians were present. Their ethnic distribution was inversely proportional to the share of each group in the total population. Hungarians made up the majority of officials, while Ruthenians accounted for the smallest percentage. At the level of the entire county population, the situation was different: Hungarians were the least numerous of the three ethnic groups, while Ruthenians had the highest proportion. The percentage of Romanians among officials was relatively similar to their share of the county's population, around 20–25%. This situation is particularly interesting given that, until the mid-18th century, Romanians constituted the majority of county officials. The explanation for this phenomenon lies in the fact that, until the late 17th century, only Romanians had a noble class in Maramureș, meaning there was no other group to occupy administrative positions. It was only at the end of the 17th and the beginning of the 18th century that the Reformed Hungarian nobility from the crown towns began to organize.

These nobles initially served reformed Transylvanian aristocrats who held the title of lord-lieutenant in the county. After Maramureș became part of the Habsburg Empire, this way of life disappeared. At the same time, the number of central administrative positions in the county increased, and the Reformed Hungarian nobility had the greatest chances of occupying these roles. Most of these nobles lived in the county center, in Sighetu Marmăției, and central administrative positions required a constant presence in this city. The accessibility of Sighetu Marmăției was also an important factor: until 1848, only the five crown cities (Khust, Tyachiv, Vyshkovo, Sighetu Marmăției, and Câmpulung la Tisa) were connected by roads, which

facilitated access to administrative positions for the Reformed nobility. The political climate of the country usually favored Hungarians, with only brief exception (the neo-absolutist period and the Liberal Era). During the reign of Maria Theresa, certain county administrative positions became conditional upon completing legal studies. For a long time, the only educational institutions in the county were the Reformed schools in the crown cities. The Reformed School and the Reformed Academy of Law, founded in 1838 in Sighetu Marmăției, played a particularly significant role in the training of officials. This educational advantage significantly influenced the structure of the local administration throughout the 19th century. Out of the 527 officials analyzed, Reformed Protestants constituted the relative majority, demonstrating the long-term influence of these advantages.

For Romanians, the easiest administrative positions to access were those at the district (*járás*) level, especially in the southeastern districts of the county, which were almost exclusively inhabited by Romanians. Many Romanian officials likely owned land in these areas, and taking a central administrative position would have required establishing a permanent residence in the county center, which involved high costs. The ethnic distinction between central and district-level positions remained a constant feature throughout the analyzed period. The central administrative roles were predominantly held by Hungarians, while district-level administration had a more balanced representation of nationalities.

The increase in the number of Hungarian officials was partly due to the proliferation of Romanian noble families at the beginning of the 18th century and the subsequent emigration of some of these families from the county due to the fragmentation of their estates. Another important factor was the Magyarization of certain Romanian noble families, such as the Sztojka and Szaploneczay families. Along with the Pogány family, they played a crucial role in the county administration from the 17th century until the dualist period. Until 1848, power within the body of officials was divided among three groups. The Reformed nobles from the crown towns occupied the most important central positions. The presence of Romanian officials was much lower than in the 18th century, but some Romanian families continued to provide long-serving administrators, including county commissioners and high sheriffs, some of whom later became members of the Diet and, eventually, parliament.

The most influential group consisted of the Sztojka, Pogány, and Szaploneczay families – the only ones that can be definitively confirmed to have owned significant landed estates even during the Reform Era. During this period, the body of officials experienced constant fluctuation, but without abrupt changes. In other counties, due to the political conflict between liberals and conservatives, it was common for almost the entire administrative body to be replaced after a single round of elections. However, this was not the case in Maramureş, where fault lines were shaped more by confessional criteria and rivalries between related official clans. Ethnic tensions began to emerge towards the end of the period, but they were not the primary factor in conflicts.

A relevant example in this regard is the election of delegates in 1843. The candidates were supported by two rival factions: one backed high sheriff Gabriel Mihályi, a Greek Catholic Romanian, and baron Imre Sztojka, a Magyarized noble of Romanian origin and a Roman Catholic. The opposing faction supported county judge (*fizetési táblabíró*) Péter Móricz, a Reformed Hungarian, and deputy-sheriff (*alszolgabíró*) József Szaploneczay, a Roman Catholic Hungarian. In historical sources, the first faction was referred to as the “Man Party,” the “Romanian Party,” and the “Catholic Party,” while the second was called the “Pogány Party,” the “Hungarian Party,” and the “Reformed Party.” These labels reflect three essential factors of the conflict: family affiliation, ethnicity, and confession. The family factor can be inferred from the names Man and Pogány. Ladislau Man, the county commissioner, was related to high sheriff Gabriel Mihályi and Imre Sztojka. On the other hand, Károly Pogány, also a county commissioner, was related to the Szaploneczay family, which in turn had ties with the Asztalos family, involved in organizing the campaign. The dominant fault line within the population was confessional. This is evident not only in the tensions surrounding the delegate elections but also in the confessional composition of the administrative body. Half of the officials were Reformed, while the other half were Catholics (both Roman Catholics and Greek Catholics), reflecting the balance – and the rivalries – between the two confessions in county administration.

The conflict within the elite was essentially a generational one, marked by the rivalry between two clan-based formations. Pál Szaploneczay, who had held the office of county commissioner for over two decades, died in 1832. At the time of his death, his four sons—Imre, Sándor, Zsigmond, and József—were still very young, and none were prepared to assume his position. While they continued their studies, Ladislau Man and Gabriel Mihályi took advantage

of the power vacuum, forming an alliance with the Sztojka family and effectively eliminating the young Szaploneczays from influential positions. The peak of the conflict was reached in 1843 when the Man-Mihályi-Sztojka faction managed to secure victory. However, this success came at a significant cost. The elections took place in Sighetu Marmăției, a town with a large Reformed population, which reacted violently to the victory of two Catholic candidates. In retaliation, the supporters of the defeated faction vandalized the county building and attacked and looted the Romanian nobles who were celebrating their party's victory. Eventually, the army intervened to evacuate them from the city.

The incident gained national attention, prompting the dispatch of a royal commissioner (*királyi biztos*) to investigate the situation in the county. During the inquiry, the commissioner uncovered numerous administrative omissions committed by officials in the performance of their duties, leading to the opening of a second investigation. Since both factions were accused of negligence, they joined forces against the commissioner, effectively blocking any real consequences for the officials involved. The elections of 1845 and the outbreak of the 1848 revolution contributed to resolving the conflict. In 1845, with a generational shift, those who had organized the 1843 delegate elections were elected to higher offices. The new parliamentary system introduced in 1848 had an even deeper impact on the balance of power, allowing the county to send six parliamentary deputies to Pest instead of just two. The leaders of the old factions were elected to parliament, and their vacant positions were filled by their allies.

The revolution highlighted two interesting aspects. First, there was no significant fluctuation among officials; on the contrary, high-ranking officials were promoted to even more influential positions, while younger officials joined the revolutionary army. They were replaced by older officials who had already retired from active service. The second notable aspect was the absence of a major ethnic conflict in the county, which can be partly explained by the lessons learned from the 1843 delegate elections. Romanian officials in Maramureș, driven by their *hungarus* identity, supported the Hungarian Revolution of 1848–1849. Furthermore, the experience of 1843, when members of Romanian officials' families had nearly fallen victim to a furious mob, led them to have a placating attitude. The clergy played a crucial role in maintaining peace. Many high-ranking Romanian officials came from priestly families, which enabled them to collaborate with the church to ensure stability within Romanian communities.

Likewise, Ruthenian priests joined the Hungarian Revolution, hoping to secure greater financial support from the government in Pest.

Ruthenians had minimal representation in the administration until the neo-absolutist period. This can be attributed to their lower social status, stemming from the poverty and isolation of the regions they inhabited, as well as the absence of a significant noble class. Among all ethnic groups, Ruthenians were the least socially differentiated until the end of the studied period. It was only in the 1850s that a small layer of Ruthenian intellectuals began to emerge, gaining entry into the county administration due to support from the Diocese of Mukachevo. Even after the promulgation of the October Diploma, the number of Ruthenian officials did not decline significantly. Many Romanian and Hungarian officials who had held positions during the revolution managed to remain in office in the early years of neo-absolutism. The county's isolation made it difficult to find immediate replacements, and most officials did not own large estates that could provide them with alternative sources of income. For this reason, tolerance toward those who had been politically compromised was considerable. Many of these officials belonged to the elite of the Reform Era and the revolution, so the year 1860 effectively marked the restoration of their positions, alongside the emergence of a new layer of young officials who were at the beginning of their careers.

The Liberal Period brought radical but short-lived changes. The county's traditional elite, composed of Reformed Hungarians and Romanians, resigned. The task of reorganizing the administration fell to Péter Dolinay, a royal commissioner of Ruthenian origin, who was appointed directly by the ruler. He needed only two weeks to reconstruct the body of officials, but its composition changed significantly. Almost half of the new officials had previously held administrative positions either in the preceding year or during the Reform Era. However, they came from the ranks of lower-ranking officials and were promoted by Dolinay. These new officials lacked the family connections and educational background necessary to integrate into the administrative elite. The other half of the administrative body consisted of individuals from other counties who had worked in the neo-absolutist administration. They had no roots in Maramureș and were completely subordinate to the royal commissioner.

This shift is also reflected in the prosopographical analysis: there were almost no Romanian officials left, the number of Reformed Hungarians was extremely low, and almost no

officials came from families with a tradition in administration. These four brief years also marked the period when Ruthenians came to occupy particularly important positions in the county administration. This was the third pillar of Dolinay's power. Since Ruthenians had been almost entirely absent from leadership positions until then, the royal commissioner positioned himself as a protector of their rights, thereby consolidating his authority.

This strategy granted him near-absolute power in the county: the officials were entirely subordinate to him, and there was no institution to hold him accountable, despite numerous reasons to do so. Although he governed the county for only two years, during that time he embezzled public funds, influenced court decisions in his favor, and abused his position by using female prisoners of the county as concubines. Many of the officials during Dolinay's tenure lacked the necessary qualifications for the positions they held. A clear example is his brother, István Dolinay, who, despite having only served as a communal notary, was directly promoted to the role of high sheriff in Maramureș. Although he never actually performed his duties, his salary was regularly collected by Péter Dolinay. Eventually, the royal commissioner was held accountable, but his removal sparked ethnic tensions. Dolinay portrayed himself as a martyr, claiming that he had not been dismissed due to his acts of corruption but because of his Ruthenian origin. Although the accusations against him were well-founded, the Ruthenian population felt marginalized, as they had had very little representation in county leadership until that point. This scenario repeated itself multiple times in the county, across different eras and with different actors, illustrating how ethnic diversity and interethnic tensions could be exploited for corruption.

In 1865 began the negotiations leading to the Austro-Hungarian Compromise of 1867. The elections that year restored the county's traditional elite to power, composed of representatives from the late Reform Era. However, the early Dualist Period was the most ethnically balanced era. The experiences of Dolinay's abuses and the 1843 elections led high-ranking officials to adopt a more conciliatory approach. A clear example of this was the „compromise of Călinești” of 1865, which established that the county's parliamentary representatives would include two Ruthenians, two Romanians, and two Hungarians (one Reformed and one Roman Catholic). The spirit of this agreement was also reflected in the 1867

official elections when, for the first time in history, Maramureș had a Hungarian county commissioner, a Romanian county commissioner, and a Ruthenian county commissioner.

This balance lasted until the 1880s. Between 1867 and 1886, half of the high-ranking officials were Hungarian, while the other half belonged to the nationalities (Romanians and Ruthenians), with similar proportions throughout the administrative body. As the reformist generation aged, the process of Magyarization within the administration began to accelerate, and the proportion of Hungarians increased until the 1901 elections. Paradoxically, after this point, the number of non-Hungarians in the administration began to rise again, but only in lower-ranking positions with no political influence. In districts where Romanian or Ruthenian officials had traditionally been the high sheriffs, they were replaced by Hungarian officials. This trend can be explained by the outbreak of World War I. Maramureș was a border county, predominantly inhabited by ethnic minorities, and the trial of the Ruthenian schismatics in Sighetu Marmației (1913–1914) heightened the Hungarian elite's fears about the influence of the Pan-Slavic movement. In this context, political loyalty became a crucial criterion for administrative appointments, leading to an increase in the number of Hungarian officials. At the same time, in an effort to ease interethnic tensions, authorities increased the number of officials from national minorities, but only in lower-ranking administrative positions with no real decision-making power.

Even before the dualist period, there were officials of Jewish origin in the administration, and their number increased in the Dualist Period, though not remarkably. I divided them into two categories: Jews who retained their identity and those who assimilated. Those who retained their identity were exclusively district doctors (*járási orvos*). However, even the assimilated ones did not obtain important positions, with the exception of Alfréd Pál, an assimilated Jew originally from Budapest, who became a high sheriff and was elected as a member of parliament. The Korányi (Kornfeld) family had three generations of officials in Maramureș. The first was Viktor Móric Kornfeld, a district doctor of Viennese origin, who converted to Catholicism and changed his name to Korányi. His son, Frigyes, born in Maramureș, became a sheriff and later a judge, while his grandson, Gyula, was a county prosecutor. Most of them came from western Hungary, and the only two officials born in Maramureș were the sons of immigrants who also came from the west. Members of the local Orthodox Jewish community were not present in the county

administration, which is not surprising, as most were engaged in agriculture, lived in poverty, and formed a closed community distinct from the other ethnic groups in the county.

Before the Dualist Era, the county had only one family of officials of Ruthenian origin. Their numbers increased only after 1867. These officials can be divided into two categories: those of Ruthenian origin who retained their identity and those who assimilated and became Hungarian. The latter often changed their names and confession and married Hungarian women. The rise of new Ruthenian families in administration was facilitated by the power vacuum left after Dolinay's removal, as new Ruthenian officials were needed to ease tensions among the Ruthenian population. Unlike the officials appointed by Dolinay, these new administrators considered themselves part of the Hungarian political nation and were generally affiliated with one of the governing parties of the Dualist Period.

One of the most interesting findings of this research is that Romanian official families—such as Mihalyi, Mihalka, Iurca, Man, and Pop – were among the most successful during the Dualist Period. Although they did not produce a large number of high-ranking officials, they occupied key administrative positions. During this period, the county had both a Romanian lord-lieutenant and a Romanian county commissioner, while Ioan Mihalyi held the position of county chief attorney (*főügyész*) for 43 years. His brother, Petru Mihalyi, represented one of the county's districts in parliament almost continuously from 1865 to 1910. His eldest son, Gabriel Mihalyi Jr., served as high sheriff of the Sugatag district for 18 years, while his younger son, Peter Jr., succeeded his father in 1910 in the same district. Pop Simion, high sheriff of the Visó district, remained in office for 18 years and owned no less than 18,000 acres of land.

The success of these families can be explained by several factors. First, they consolidated their position as early as the Reform Era. Mixed marriages played a significant role, being strategically used to form electoral alliances. The first generation of officials often came from priestly families, and their fathers were actively involved in their sons' electoral campaigns. The electoral system was also in their favor, as only the nobility had voting rights, and the Romanian small nobility constituted the largest part of the nobility in Maramureș. They lived close to the county center, making them easy to mobilize during elections. Another key factor was the role that these Romanian officials played in the 1848 revolution. Due to their *hungarus* identity, they fought alongside the Hungarians, which earned them considerable prestige at the beginning of

the dualist era – prestige that they successfully converted into political capital. The generations that grew up under the Dualist system were already much more integrated into Hungarian society. Many of them had Hungarian wives, and their education took place in prestigious institutions, including the Royal University of Budapest and the Reformed Academy of Law in Maramureș, with some students even attending universities in Vienna.

Political collaboration with the ruling parties was another key element of their rise. Romanian officials ensured the necessary majority for government-backed candidates in parliamentary elections in Romanian districts. In return, the government turned a blind eye to the dubious dealings of certain Romanian officials. This reciprocal relationship secured their influence not only during the Dualist Period but also after 1918. Their political pacts with the National Liberal Party allowed them to maintain their positions even in the Romanian state after the Great Union. Romanian official families were the only ones that managed to remain in administration both after 1918 and after the changes of 1940. The continuity of the administrative elite was completely disrupted only after 1945, with the establishment of the communist regime.

Research must be continued in the future. It is necessary to analyze those officials who did not obtain high-ranking positions, as well as their appointments and properties. The neo-absolutist period remains insufficiently studied, and a prosopographic study – at least of the high-ranking officials – should be a priority. For the dualist period, further investigation is required into the economic interests of the officials and their roles in educational institutions. Their involvement in cultural associations and family networks also calls for additional research. Political scandals and cases of corruption must be examined in greater detail in order to better understand the dynamics of power and the points of tension among officials. The fate of officials of Ruthenian origin after 1918 also deserves closer study. Finally, based on the established methodology, a comparative study could be conducted on the officialdom of a neighboring county – such as Satu Mare – which would provide a clearer perspective on the particularities of Maramureș.

Sources and bibliography

Archival sources

County Archive of Maramureș of the Romanian National Archives (Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Maramureș)

F 22 Colecția Documente „Foi Volante”

- Nr. inv. 59: Documente Achiziționate de la familia Mihályi din Sighet

F 45 Prefectura Județului Maramureș

- Nr. inv. 388: Inventarul Protocoalelor de Ședinte ale Congregației comitatului Maramureș 1629–1848
- Nr. inv. 340: Inventarul registrelor cu procese verbale de sedință ale Comitetului municipal al comitatului Maramureș 1860–1917
- Nr. inv. 391: Inventarul documentelor ordonate pe probleme
- Nr. inv. 629: Inventarul documentelor ordonate scriptic pe probleme
- Nr. inv. 692: Acta Politica
- Nr. inv. 818: Acte prezidențiale ale comitelui suprem, inventar scriptic pe probleme
- Nr. inv. 1020: Inventarul documentelor comitelui suprem între anii 1867–1895 a căror registre contemporane de evidență nu s-au păstrat
- Nr. inv. 1045: Tabel cu personalul prefecturii

F 430 Gimnaziul Romano Catolic Sighetu Marmației

- Nr. inv. 948: Inventarul documentelor arhivistice

F 48 Colecția personală academician Ioan Mihalyi de Apșa

- Nr. inv. 329 (nu are titlu)

County Archive of Maramureș of the Romanian National Archives (Direcția Județeană Cluj a Arhivelor Naționale)

F 245 Fondul familiei Mihalyi:

- Nr. inv. 204: Documente despre alegerile de deputați 1843–1844
- Nr. inv. 1204 (nu are titlu)

State Archives of Austria (Österreichisches Staatsarchiv), Haus-, Hof- und Staatsarchiv, Kabinettsarchiv Staatsrat

Kabinettsarchiv Staatsrat, Staastratakten:

- 1842: cutia 15.
- 1844: cutia 3.
- 1845: cutia 4.

National Archives of Hungary (Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára)

A 39, Magyar Királyi Kancellára, Acta Generalia (1770 –1848)

- 1844

C 44 Magyar Királyi Helytartótanács Departamentum politicum comitatum

- F8:1848

D 188 Abszolutizmus kori levéltár, Magyar Király Udvari Kancellária

- Személyügyi Nyilvántartások, 6. csomó, Bach-korszakbeli kimutatások

D 189 Abszolutizmus kori levéltár, Magyar Királyi Udvari Kancellária, Általános Iratok

- 21. csomó
- 109. csomó

D szekció Abszolutizmus-kori levéltár, 191 Magyar Királyi Helytartótanács Elnökségi iratok (1861-1867)

- 1862/III
- III.A csomó
- III.R csomó
- I. D. csomó

Museum of Maramureş of Sighetul Marmăţiei (Muzeul Maramureşului din Sighetul Marmăţiei)

- Fondul Ioan Mihalyi de Apşa (fond neorganizat)

Reformed Church of Sighetu Marmăţiei (Biserica Reformată din Sighetu Marmăţiei):

- *A Máramaroszigeti Református Egyház születési anyakönyvei:* 1790, 1807, 1815, 1816, 1819, 1822, 1825, 1826, 1828, 1876, 1878, 1881, 1886.
- *A Máramaroszigeti Református Egyházközség Halálozási Anyakönyve:* 1832, 1842, 1862, 1881.
- *Máramaroszigeti Református Egyházközség Házassági Anyakönyvei:* 1845, 1874, 1876, 1879, 1880, 188,

Other Archival Sources:

- *Kovássy Imre és Pál sírköve a Máramaroszigeti Református Egyház temetőjében.*

Published sources

School yearbooks

- *A Budapesti Kir. Magyar Tudomány-Egyetem Almanachja az MCMVI–MCMVII. tanévre.* Budapest, Magyar Királyi Tud.-Egyetemi Nyomda, 1907.
- *A Budapesti Kir. Magyar Tudomány-Egyetem Almanachja MDCCCLXXXIII–LXXXXIV-ről.* Budapest, Frankling Társulat Könyvnyomdája, 1884.
- *A Magyar Királyi Tudományegyetem személyzete, 1830–1870.* Buda, Királyi Tudományegyetem Nyomdája, 1830.

- *A Magyar Királyi Tudomány-Egyetem személyzete.* MDCCCLXIII–IV. Budán, A Magyar Királyi Egyetemi Nyomda Betűivel, 1864.
- *A Magyar Királyi Tudomány-Egyetem személyzete.* MDCCCLXIX–LXX. Budán, A Magyar Királyi Egyetemi Nyomda Betűivel, 1870.
- *A Magyar Királyi Tudomány-Egyetem személyzete.* MDCCCLXV–VI. Budán, A Magyar Királyi Egyetemi Nyomda Betűivel, 1866.
- *A munkácsi magyar királyi állami főgimnázium és a vele kapcsolatos állami internátus értesítője az 1905–1906. tanévről.* Munkács, Grünstein Mór Gyorssajtó, 1906.
- *A pesti ág. hitv. evang. főgymnasium értesítője 1874/75.* Budapest, Athenaeum Nyomda, 1875.
- *A pozsonyi kir. kath. főgymnasium értesítője az 1867–68. évről.* Pozsony, Schreiber Alajos Nyomtatványa, 35;
- *A prémontrei kanonok-rend nagyváradai kath. főgymnasiumának értesítője az 1880–81. tanévről.* Nagyvárad, Hollósy Jenő Könyvnyomdája, 1881.
- *A szatmári kath. királyi főgimnázium tudósítványa az 1874–75. tanévről.* Szatmárnémeti, Szabadsajtó Nyomda, 1875.
- *A Szatmári kir. kath. főgymnasium 1879–80. évi értesítője.* Szatmárnémeti, Szabadsajtó Nyomda, 1880.
- *A szatmári királyi kath. fő-gymnasium tudósítványa az 1865–66-ik tanévre.* Szatmárnémeti, Kovács Márton Nyomdája, 1866.
- *A szatmárnémeti kir. kath. főgimnázium 1908–1909. évi értesítője.* Szatmárnémeti, Pázmány-Sajtó Könyvnyomda, 1909.
- *A zirci-ciszterci rend pécsi főgimnáziumának jelentése 1888.* Pécs, Taisz József Könyvnyomdája, 1888.
- *Anuarul institutelor de învățământ gr.-cat. din Balázsfalva (Blaj) pe anul școlastic 1914–15.* Balázsfalva (Blaj), Tipografia Seminarului Teologic Greco-Catolic, 1915.

- Becsek Sándor (szerk.): *A szatmár-Németi h. h. gymnasium 1881–82. évi értesítője*. Szatmárnémeti, Nagy Lajos Könyvnyomdája, 1882.
- Billmann Márton (közli): *A lugosi róm. kath. nagy. főgymnasium értesítője az 1881–82. tanévről*. Lugos, Wenczely János és Fia Könyvnyomdája, 1882.
- Cseh Lajos (kiad.): *A kegyes-tanítórendiek vezetése alatt álló nagykárolyi róm. kath. főgimnázium értesítője az 1907–1908-ik iskolai évről*. Nagykároly, Kölcsey-Nyomda, Nagykároly, 1908.
- *Értesítő a máramaros-szigeti kegyestanítórendi algymnasiumról az 1880/81. tanév végén*. Máramarossziget, Máramarosi Részvénynyomda, 1881, 21;
- Gergely György – Jakubinyi Péter (kiad.): *A máramaros-szigeti ev. ref. Lyceum (jogakadémia és államilag segélyezett főgimnázium) értesítője az 1915–916. Máramarossziget, Wizner és Dávid Motorerőre berendezett Könyvnyomdájában, 1916.*
- Graeffel János (kiad.): *A nagyszombati érseki főgimnázium értesítője az 1884–85. tanév végén*. Nagyszombat, Winter Zsigmondnál, 1885.
- Graeffel János (kiad.): *A nagyszombati érseki főgimnázium értesítője az 1885–86. tanév végén*. Nagyszombat, Winter Zsigmondnál, 1886.
- Janki Károly (kiad.): *A kegyes-tanítórendiek budapesti főgymnasiumának értesítője az 1900/1901. tanévről*. Budapest, Hornyánszky Viktor Cs. és Kir. Udvari Könyvnyomdája, 1901.
- Keller János: A piaristák Szigeten a XVIII. Században. In: Keller János (szerk.): *A máramarosszigeti kir. kath. főgimnázium értesítője az 1913–14. tanévről*. Máramarossziget, Berger Nyomda, 1913.
- Krüzselyi Bálint: Ifj. Timár Pál emlékezete. *A máramaros-szigeti helv. hitv. lyceum értesítője az 1891/92. évről*. Máramarossziget, Máramarosi Részvénynyomda, 1892.
- Lányi János – Dobay Sándor (szerk.): *A máramaros-szigeti ev. ref. lyceum értesítője az 1897–98. tanévről*. Máramarossziget, Sichermann Mór Nyomdája.

- Molnár Pál (kiad.): *A máramarosszigeti református gimnázium évkönyve az 1942–43. iskolai évről*. Máramarossziget, 1942.
- Pap Tibor – Dobay Sándor (kiad.): *A máramaros-szigeti ev. ref. lyceum (jogakadémia és államilag segélyezett főgimnázium) értesítője az 1901–902*. Máramarossziget, Berger Miksa Könyvnyomdája, 1902.
- Pap Tibor – Dobay Sándor (kiad.): *A máramaros-szigeti ev. ref. lyceum (jogakadémia és államilag segélyezett főgimnázium) értesítője az 1902–903*. Máramarossziget, Nyom. Wizner és Dávid Könyvnyomdájában, 1903.
- Pap Tibor – Dobay Sándor (kiad.): *A máramaros-szigeti ev. ref. lyceum (jogakadémia és államilag segélyezett főgimnázium) értesítője az 1903–904*. Máramarossziget, Nyom. Wizner és Dávid Könyvnyomdájában, 1904.
- Pap Tibor – Dobay Sándor (kiad.): *A máramaros-szigeti ev. ref. lyceum (jogakadémia és államilag segélyezett főgimnázium) értesítője az 1908–909*. Máramarossziget, Wizner és Dávid Motorerőre berendezett Könyvnyomdájában, 1909.
- Schlick István (kiad.): *A nagyszombati érseki főgimnázium értesítője az 1888–89. tanév végén*. Nagyszombat, Winter Zsigmondnál, 1889.
- Schönvitzky Bertalan: *A pozsonyi kir. kath. főgymnasium története*. Pozsony, Eder István Könyvnyomdája, 1896.
- *Status praesens Regiae Literarum Universitatis Ungaricae, quae Pesthini est*. Buda, Typis Regiae Scient. Universitatis Ungaricae, 1830.
- Szilágyi István (kiad.): *A máramaros-szigeti helvét lyceum értesítője az 1885/56 évről*. Máramarossziget, Máramarosi Részvénynyomda, 1886.
- Szilágyi István (kiad.): *A máramaros-szigeti helvét lyceum értesítője az 1891/92 évről*. Máramarossziget, Máramarosi Részvénynyomda, 1892.
- Szilágyi István (kiad.): *A máramaros-szigeti helvét lyceum értesítője az 1893/94 évről*. Máramarossziget, Blumenfeld és Dávid Könyvnyomdájában, 1894.
- Szilágyi István (kiad.): *A máramaros-szigeti helvét lyceum értesítője az 1894/95 évről*. Máramarossziget, Blumenfeld és Dávid Könyvnyomdájában, 1895.

- Szilágyi István (szerk.): *A máramaros-szigeti ev. ref. lyceum értesítője az 1896–97. tanévről.* Máramarossziget, Sichermann Mór Nyomdája, 1897, 102;
- Szilágyi István (szerk.): *A máramaros-szigeti helv. hitv. lyceum értesítője az 1894/5. évről.* Máramarossziget, Blumenfeld és Dávid Könyvnyomdája, 1895.
- Szilágyi István: A máramaros-szigeti reform. tanoda történetének rövid vázlata. In: Szilágyi István (szerk.): *A máramarosszigeti helvét hitvallású lyceum értesítője az 1889–1890. évről.* Máramarossziget, Viski Balázs Könyvnyomdája, 1890.
- Szilágyi István: Sztojka László emlékezete. In: Szilágyi István (szerk.): *A máramarosszigeti helvét hitvallású lyceum értesítője az 1889–1890. évről.* Máramarossziget, Viski Balázs Könyvnyomdája, 1890.
- Szöllősy Miklós – Dobay Sándor (kiad.): *A máramaros-szigeti ev. ref. lyceum (jogakadémia és államilag segélyezett főgimnázium) értesítője az 1896–97. tanévről.* Máramarossziget, Sichermann Mórnál, 1897,
- Vasile Bologa (publ.): *Anuarul școalei civile de fete cu internat și drept de publicitate a „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ pe anul școlar 1911–1912.* Nagyszeben (Sibiu), Tiparul tipografiei arhidiecezane, 1912.
- Vasile Bologa (publ.): *Anuarul școalei civile de fete cu internat și drept de publicitate a „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ pe anul școlar 1907–1908.* Nagyszeben (Sibiu), Tiparul tipografiei arhidiecezane, 1908.
- Vékony Antal: Emlékbeszéd Nánásy Lajos kormányzó-tanács tag felett. In: Szilágyi István (szerk.): *A máramaros-szigeti helvét hitv. lyceum értesítője az 1887/8. évről.* Máramarossziget, Vider Mendel Nyomdája, 1888.
- Vékony Antal: Móricz Károly Emlékezete. Szilágyi István (szerk.): *A máramaros-szigeti helv. hitv. lyceum értesítője az 1893/94 évről.* Máramarossziget, Blumenfeld és Dávid Könyvnyomdája, 1894.

- Vékony Antal: Veréczy Lajos emlékezete. In: Szilágyi István (szerk.): *A máramaros-szigeti helv. hitv. lyceum értesítője az 1894/95. évről*. Máramarossziget, Blumenfeld és Dávid Könyvnyomdája, 1895.
- Zulawsky Elemérné: *A m. kir. állami nőipariskola értesítője az 1918/9–1928/9. tan évekről*. Budapest, Stephaneum Nyomda és Könyvkiadó, 1929.
- Zvarinyi Sándor (szerk.): *A késmárki ág. hitv. evang. kerületi lyceum 1891/92. tanévi értesítője*. Késmárk, Sauter Pál Könyvnyomdája, 1893.

Obituaries

- Debreceni Református Kollégium Nagykönyvtára. Gyászjelentések gyűjteménye. https://library.hungaricana.hu/hu/collection/debreceni_refkoll_nagykonyvtara_gyaszjelen_tesek/
- Országos Széchényi Könyvtár. Gyászjelentések gyűjteménye. <https://dspace.oszk.hu/handle/20.500.12346/663648>

Genealogies

- Bujanovics Eszter családfája. <https://www.geni.com/people/Eszter-Bujanovics/6000000021789339135> (2025. jan. 27.)
- Gyenge János családfája. <https://www.geni.com/people/J%C3%A1nos-Cs%C3%ADkjen%C5%91falvi-Gyenge/6000000003023899885> (2025. jan. 27.)
- Gyulafalvy (Rednik) Sándor családfája. <https://www.geni.com/people/S%C3%A1ndor-Gy%C3%B6rgy-Lajos-Gyulafalvy-Rednik-de-Gyulafalva/348973159400012663> (2025. jan. 31.)
- Hegedűs Krisztina családfája. <https://www.geni.com/people/Krisztina-Heged%C5%B1s/60000000021197623494> (2025. jan. 27.)
- Hoffmann Brúnó családfája. <https://www.geni.com/people/Br%C3%B1o-Frigyes-Hoffmann/60000000048764427882> (2025. jan. 27.)

- *Johanna Fluck családfája* <https://www.geni.com/people/Johanna-Fluck/6000000074828375153> (2024. máj. 16)
- *Kecskeméti Kormoss Zsuzsanna családfája:* <https://www.geni.com/people/Zsuzsanna-Kormoss-de-Kecskem%C3%A9t/6000000017612191351> (2025. jan. 27.)
- *Mihálka Juszina családfája.* <https://www.geni.com/people/Juszina-Mih%C3%A1lka/6000000002930298828> (2025. jan. 28.)
- *Móricz Kálmán családfája.* <https://www.geni.com/people/K%C3%A1lm%C3%A1n-M%C3%B3ricz-de-T%C3%A9cs%C5%91/6000000039785746568> (2025. jan. 24.)
- *Rafinszky Franciska családfája:* <https://www.geni.com/people/Franciska-Farkas/6000000141008596833> (2024. máj. 16).
- *Rednik Sándor családfája.* <https://www.geni.com/people/S%C3%A1ndor-Gy%C3%B6rgy-Lajos-Gyulafalvy-Rednik-de-Gyulafalva/348973159400012663> (2025. jan. 24.)
- *Rétyi Gazda Gyula családfája.* <https://www.geni.com/people/Gyula-r%C3%A9tyi-%C3%A9s-illyefalvi-Gazda/6000000045820954362> (2025. jan. 24.)
- *Szőllősy I. Károly családfája.* <https://www.geni.com/people/K%C3%A1roly-Sz%C3%B6ll%C5%91sy-de-Sziget/6000000114229969912> (2025. jan. 26.)
- *Szőllősy István családfája.* <https://www.geni.com/people/Istv%C3%A1n-Sz%C3%B6ll%C5%91sy-de-Sziget/6000000170108320822>
- *Sztojka Júlia családfája.* <https://www.geni.com/people/J%C3%BAlia-Sztojka-de-Szalas-Kirchfalva/353598325330013067> (2025. jan. 27.)
- *Vasady Heléna családfája.* <https://www.geni.com/people/Hel%C3%A9na-Vasady/6000000013311782301> (2025. jan. 27.)

Other sources

- *A Magyar Korona Országában az 1881. év elején végrehajtott népszámlálás főbb eredményei megyék és községek szerint részletezve.* Budapest, Pesti Könyvnyomda-Részvénytársaság, 1882.
- *A Magyar Korona Országainak 1900. évi népszámlálása. Első rész. A népesség általános leírása.* Budapest, Pesti Könyvnyomda-Részvénytársaság, 1902.
- *A Magyar Korona Országainak mezőgazdasági statisztikája. Gazdacímtár, II. köt.* Budapest, Pesti Könyvnyomda-Részvény-Társaság, 1897.
- *A Magyar Szent Korona Országainak 1900. évi Népszámlálása, harmadik rész, a népesség részletes leírása.* Budapest, Pesti Könyvnyomda-Részvénytársaság, 1902.
- *A Magyar Történelmi Társulat évkönyve.* Budapest, Athenaeum Részvénytársulat Könyvnyomdája, 1895.
- *A Magyar Tudós Társaság évkönyvei 4. köt.* Buda, A Magyar Királyi Egyetem Betűivel, 1840.
- *A Szövetkezett Balpárt arcképcsarnoka.* Budapest, 1905.
- Acsády Sándor: A megyei utak. In: Szilágyi István (szerk.): *Máramaros vármegye egyetemes leírása.* Budapest, A Magyar Királyi Egyetem Könyvnyomdája, 1876.
- *Analele Academiei Române Seria II. – Tomul XXXVII. 1914–1915.* București, Librăria Socec & Co., 1915.
- Arató Géza: *Magyar Sport*, 1. köt. Budapest, 1935.
- *Az 1910. Évi június hó 21-ére hirdetett országgyűlés képviselőházának naplója*, 40. köt. Budapest, Athenaeum Irodalmi és Nyomdai Részvénytársulat Könyvnyomdája, 1918, 425–427.

- Bagossy Bertalan – Domahidy István: Szatmár vármegye története. In: Borovszky Samu (szerk.): *Magyarország vármegyéi és városai, Szatmár vármegye*. Budapest, Országos Monográfia Társaság, 1908.
- Baján Gyula (szerk.): *Parlamenti Almanach az 1922–1927. évi Nemzetgyűlésre (Sturm-féle országgyűlési almanach)*. Budapest, Magyar Távirati Iroda R.-t., 1922.
- Bélay Vilmos: *Máramaros megye társadalma és nemzetiségei a megye betelepítésétől a XVIII. század elejéig*. Budapest, Sylvester Nyomda Rt., 1943.
- Bilkei Gorzó Bertalan: *Szatmár vármegye nemes családjai*. Nagykároly, Gál Samu Könyvkereskedő kiadása, 1910.
- Blasszauer Róbert (szerk.): *Az IHNETOV munkanaplója, Vitéz Bély Alajos vezérezredes Hadtörténelmi Levéltárában őrzött irataiból (1941–1943)*. Budapest, Petit Real Kiadó, 2002, 329.
- Constantin Reichenauer von Reichenau – Géza von Cserghő – Oszkár Bárczay: *J. Siebmacher's grosses und allgemeines Wappenbuch. Vierten Banden Zwölfte Abtheilung. Der Adel von Siebenbürgen*. Nürnberg, Verlag von Baur und Rappe, 1898, 110.
- Cziple, Alexandru: *Documente privitoare la episcopia din Maramurăş*. Bucureşti, Librăria Socec & Co., 1916.
- Decrete regale ale ministerului de interne. *Monitorul oficial*, (17. noi. 1933.), nr. 266, 7172.
- Dercsényi László. *Adalékok Zemplén Vármegye Történetéhez*, 5. évf. (1899. máj. 01.), 5. sz.
- Duliskovich Mihály: Máramaros vármegye részletes rövid ismertetése. *Tudományos Gyűjtemény X. köt.* Pest, Trattner-Károlyi Nyomda, 1841.
- Duliskovich Mihály: Máramaros vármegye Verchovinai Járásának ismertetése. In: *Tudományos Gyűjtemény*, 22. évf. (1838), 12. sz.

- Dupka György – Zubánics László (szerk.): *A kivégzett, légerekben elhunyt kárpátaljai magyar képviselők (1945–1949)*. Ungvár – Budapest, Intermix Kiadó, 2017.
- Eötvös József: *A falu jegyzője I. kötet*. Pest, 1845.
- Fabro Henrik – Ujlaki József (szerk.): *Sturm-féle Országgyűlési almanach 1906–1911*. Budapest, Wodianer F. és Fia, 1906.
- Fényes Elek: *Magyar országnak s a hozzá kapcsolt tartományoknak mostani állapota statistikai és geographiai tekintetben 1–2*. Pest, Trattner-Károlyi Nyomtatása, 1836, 1847.
- Filipaşcu, Alexandru: Contribuţiuni documentare la administrarea Maramureşului. *Transilvania*, an. 73. (1942), nr. 7–8.
- Filipaşcu, Alexandru: Înstrăinarea unor familii şi averi maramureşene prin încrucişarea cu străinii. *Transilvania*, an. 73. (1942), nr. 10.
- Fodor György – Vende Aladár – Bilkei Gorzó Bertalan: *Nemes családok*. In: Borovszky Samu (szerk.): *Magyarország vármegyéi és városai, Szatmárnémeti*. Budapest, Országos Monográfia Társaság, 1908.
- Gagyí Jenő: *A Magyarországi Románok Egyházi, Iskolai, Közművelődési, Közgazdasági Intézményeinek és Mozgalmainak Ismertetése*. Budapest, Uránia Könyvnyomda, 1909.
- Galánthai Nagy Sándor: *Magyar Compass* 39/1., 40/1., 43/1. köt. Budapest, 1911, 1912, 1915.
- Gerő József: *A M. Kir. Belügyminiszter által igazolt nemesek 1867–1937*. Budapest, Kovács és Szegedi Nyomdája, 1938.
- Hellebronth Kálmán: *A magyar testőrség névkönyve 1760–1918*. Budapest, Stádium Sajtóvállalat Részvénytársaság, 1939.
- Herrman Antal: Örmények Máramarosban. *Armenia*, 19. évf. (1905), 10. sz., 318–319.
- Hortobágyi Jenő (szerk.): *Keresztény magyar közéleti almanach*, 2. köt. Budapest, „Pátria” Irodalmi Vállalat és Részvénytársaság, 1940.

- Huszár György: Morelli Gusztáv. Megemlékezés születésének 100. évfordulójáról. *Orvosi Hetilap*, 119. évf. (1978. dec. 24.), 52. sz., 3203, 3207.
- Ifj. Dr. Reiszig Ede: Szabolcs vármegye nemes családai. In: Borovszky Samu (szerk.): *Magyarország vármegyéi és városai, Szabolcs vármegye*. Budapest, „Apollo” Irodalmi Társaság, 1900.
- ifj. dr. Reiszig Ede: Zemplén vármegyei nemes családai. In: Borovszky Samu (szerk.): *Magyarország vármegyéi és városai, Zemplén vármegye és Sátoraljaújhely*. Budapest, Országos Monográfia Társaság, 1905.
- Illésy János – Pettkó Béla: *A királyi könyvek. Jegyzéke a bennük foglalt nemesség, cím, czímer, előnév és honosság adományozásoknak 1527–1867*. Budapest, A M. Kir. Orsz. Levéltár Felügyelete alatt, 1895.
- Kempelen Béla: *Magyar nemes családok, 1., 4. 5., 6., 7., 8., 9., 10. köt.* Budapest, Grill Károly Könyvkiadóvállalata, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1931.
- Kenyeres Ágnes (szerk.): *Magyar életrajzi lexikon, 2. kötet*. Budapest, Akadémiai Kiadó, 1982, 804.
- *Képviselőházi irományok, 1861 I. kötet, 23.*
- Komáromy András: A Nagy-iday család leszármazása. *Turul*, 7. évf. (1889), 3. sz.
- Komáromy András: Drapetszkai Horváth család (címerrel). *Nagy Iván Családtörténeti Értesítő* 1. évf. (1899).
- Kossuth Lajos: *Kossuth Lajos összes munkái 6. Ifjúkori iratok. Törvényhatósági tudósítások*. Budapest, Akadémiai Kiadó, 1966.
- Kovássy Elemér: Kovássy család (címerrel). *Nagy Iván Családtörténeti Értesítő*, 2. évf. (1900), 2. sz.
- Kovássy Zoltán: Almanemesítés Máramarosban. *Honismeret*, 9. évf. (1981), 1. sz.

- Krüzselyi Bálint: Lator Bálint jogtanár emlékezete. In: Szilágyi István (szerk.): *A máramaros-szigeti helvét hitv. lyceum értesítője az 1890/91. évről*. Máramarossziget, Máramarosi Részvénytársaság, 1891.
- Kutka Kálmán: A megye közigazgatási szervezetének az ismertetése. In: Szilágyi István (szerk.): *Máramaros vármegye egyetemes leírása*. Budapest, Magyar Királyi Egyetemi Nyomda, 1876.
- Lehoczky Tivadar: *Beregvármegye monográphiája, 3. köt.* Ungvár, Pollacsek Miksa Könyvnyomdája, 1881.
- Madarász Elemér (szerk.): *Magyar politikai és közigazgatási compass*. Budapest, Magyar Politikai és Közigazgatási Compass Kiadóvállalata, 1940.
- *Magyarország tiszti cím- és névtára*: 1873, 1879, 1884, 1886, 1887, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1927, 1928, 1938, 1941, 1942, 1943, 1944. Budapest, Pesti Könyvnyomda-Részvénytársaság 1874–1944.
- Magyary Kossa Sámuel úrnak. *Nagy Iván Családtörténeti Értesítő*, 3. évf. (1901), 1. sz.
- Magyary Kossa Sámuel: A Roffi Borbély család. *Nagy Iván Családtörténeti Értesítő*, 3. köt. (1901), 5–6. sz.
- *Máramaros Megye 1841-ik évi köz- és kisebb gyűléseinek jegyzőkönyve az 1677-ik számtól 2630-ig*.
- Márkus Dezső – Térfy Gyula (szerk.): *Magyar törvénytár*, 4., 7., 8., 9., 12., 15., 16., 18., 26., 27., 38. köt. Budapest, Franklin Társulat, 1896, 1897, 1900, 1901, 1902, 1903, 1914.
- *Megbővített közhasznú nemzeti kalendárium, 1868-diki szökő éve*. Pest, 1868.
- Mihók Sándor: *Magyar Compass*, 2., 5., 16., 18. köt. Budapest, 1874, 1877, 1888, 1890.
- Monte Dégói Albert Ferencz (szerk.): *Közhasznú honvezér kalendárium 1843. közévre*. Pest, Landerer és Heckenast, 1943.

- Nagy Iván: *Magyarország családai czímerekkel és nemzedékrendi táblákkal* 4., 5., 7., 9., 10., 12. köt. Pest, Kiadja Ráth Mór, 1858, 1859, 1860. 1862, 1863, 1865.
- Nagy Iván: *Magyarország családai czimerekkel és nemzedékrendi táblákkal*, 1, 3. köt. Pest, Nyomtatott Beimel J. és Kozma Vazulnál, 1857, 1858.
- Nagy Iván: *Magyarország családai czimerekkel és nemzedékrendi táblákkal, pótlék-kötet*. Pest, Kiadja Ráth Mór, 1868.
- Nagy Iván: *Zelistyei Wlád Család*. Pest, Emich Gusztáv Nyomdája, 1866.
- Németh József (szerk.): *Magyarország földbirtokosai*. Budapest, Hungaria könyvnyomda, 1893.
- Orosz Ernő: Heves vármegye nemes családai. In: Borovszky Samu (szerk.): *Magyarország vármegyéi és városai, Heves vármegye*. Budapest, Országos Monográfia Társaság, 1910.
- P. Szathmáry Károly (szerk.): *Az 1884. évi szeptemberhó 27-ére hirdetett országgyűlés képviselőházának naplója*, 9. köt. Budapest, Pesti Könyvnyomda Részvény-Társaság, 1886.
- P. Szathmáry Károly (szerk.): *Az 1884. évi szeptemberhó 27-ére hirdetett országgyűlés képviselőházának naplója*, 10. köt. Budapest, Pesti Könyvnyomda Részvény-Társaság, 1886.
- Palugyay Imre: *Megye-rendszer hajdan és most* 2. Pest, 1844.
- Pap József: *Adalékok Máramaros történetéhez*. Máramarossziget, Máramarosi Független Újság, 1909.
- Petri Mór: *Szilágy vármegye monográphiája*, V. köt. Zilah, 1903.
- Petrovay György: A bilkei Lipcsey család leszármazása (Első közlemény. Két címerrajzzal). In: *Turul*, 1894, 3. sz.

- Petrovay György: A dolhai és petrovai Petrovayak története 1450-től napjainkig (Első közlemény). *Turul*, 14. évf. (1897), 2. sz.
- Petrovay György: A dolhai és petrovai Petrovayak története 1450-től napjainkig (Második közlemény). *Turul*, 14. évf. (1897), 3. sz.
- Petrovay György: A dolhai és petrovai Petrovayak története 1450-től napjainkig (Harmadik és befejező közlemény). *Turul*, 14. évf. (1897), 4. sz.
- Petrovay György: A Dolhay család eredete, leszármazása és története. (1366–1708) (Harmadik és befejező közlemény, egy címerrajzzal). In: *Turul*, XIV. évf. (1893), 2. sz.
- Petrovay György: A máramarosi oláhok. In: *Századok*, XLV. évf. (1911). 1. sz.
- Petrovay György: A Szaploneczay család leszármazása 1360-tól (Három címerrajzzal). In: *Turul*, 11. évf. (1901), 2. sz.
- Reiszig Ede: Bihar vármegye nemes családai. In: Borovszky Samu (szerk.) *Magyarország vármegyéi és városai Bihar vármegye és Nagyvárad*. Budapest, „Apollo” Irodalmi Társaság, 1901.
- R-y: Kihalt tudósok, és Írók. *Tudományos Gyűjtemény*, 12. évf. (1828), 9. sz.
- S. Gyulai Rikárd: A hatmansdorfi Hatfaludi család (I. közlemény). *Genealógiai Füzetek*, 5. évf. (1907), 6. sz., 51.
- S. Gyulai Rikárd: A Hatfaludy család. (II. közlemény). *Genealógiai Füzetek*, 5. évf. (1907), 7. sz.
- S. Gyulai Rikárd: Ösfák, 4. A hatmansdorffi Hatfaludi cs. *Genealógiai Füzetek*, 2. évf. (1904), 11. sz.
- Sárkány János Ferencz (szerk.): *Az Athanaeum (ezelőtt Emich Gusztáv) képes-naptára, 1870*. Pest, Athenaeum Nyomda, 1870.
- Schöpflin Aladár (szerk.): *Magyar Színművészeti Lexikon*, 4. köt. Budapest, Országos Színészegyesület és Nyugdíjintézet, 1931.

- Sturm Albert (szerk.): *Országgyűlési alamanach 1892–1897*. Budapest, Pesti-Lloyd-Társulat Könyvnyomdája, 1892.
- Sturm Albert (szerk.): *Országgyűlési alamanach 1897–1901*. Budapest, Pesti-Lloyd-Társulat Könyvnyomdája, 1897.
- Sturm Albert (szerk.): *Országgyűlési alamanach 1901–1906*. Budapest, Pesti-Lloyd-Társulat Könyvnyomdája, 1901.
- Sturm Albert (szerk.): *Országgyűlési almanach 1887–1892*. Budapest, Ifj. Nagel Ottó Bizománya. 1888.
- Személyzetiek. *Posta és Távirat Rendeletek Tára*, 6. évf. (1872. máj. 14.).
- Szent-Gály-Faur Aurél: *Máramarosszigeti napló 1919. január – 1919. július*. Budapest, Erdélyi Szalon Kiadó, 2023.
- Szentiványi Zoltán: *Századunk névváltoztatásai; helytartósági és miniszteri engedéllyel megváltoztatott nevek gyűjteménye, 1800–1893*. Budapest, Hornyánszky Viktor Kiadója, 1895.
- Szentmiklóssy Géza (szerk.): *A magyar feltámadás lexikona*. Budapest, 1930.
- Szilágyi István: A máramaros-szigeti reform. tanoda történetének rövid vázlata. *Sárospataki Füzetek*, 1. évf. (1858), 1. sz.
- Szinnyei József: *Magyarok írok élete és munkái* 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 13., 14. köt. Budapest, Hornyánszky Viktor Könyvkereskedése, 1893, 1896, 1897, 1899, 1900, 1902, 1903, 1905, 1909, 1914.
- Szirmai Antal: *Szathmár vármegye fekvése, története és polgári esmérete II. rész*. Buda, A Magyar Királyi Universitas Betűivel, 1810.
- Temesváry János: Báró Sztojka Zsigmond Antal erdélyi püspök lemondása (1759). In: *Erdélyi Múzeum*, új folyam 5. (rég szerint 27. évf.) (1910), 3. sz.
- Temesváry János: Öt erdélyi püspök rangemlése. In: *Erdélyi Múzeum*, új folyam 5. (rég szerint 27. évf.), 5. sz.

- Timár Pál: A megye anyagi viszonyai, mezőgazdaság. In: Szilágyi István (szerk.): *Máramaros vármegye egyetemes leírása*. Budapest, A Magyar Királyi Egyetem Könyvnyomdája, 1876.
- *Trattner és Károlyi Nemzeti Kalendárioma, 1852dik esztendőre*. Pest, 1852.
- *Trattner és Károlyi Nemzeti Kalendárioma, 1858dik esztendőre*. Pest, 1858.
- Udvardy László: *Az egri érseki jogliceum története 1740–1896*. Eger, Érseki Líceum Könyvnyomdája, 1898.
- Várady Gábor: *Hulló levelek I.–III. köt.* Máramarossziget, Máramarosi Részvénytársulat Nyomda, 1890, 1892, 1894.
- Végváry Ferenc – Zimmer Ferenc (szerk.): *Sturm-féle országgyűlési almanach 1910 – 1915*. Budapest, Pázmáneum Nyomda és Irodalmi Vállalat, 1910.
- Vékony Antal: Csatáry József emlékezete. In: Szilágyi István (szerk.): *A Máramar-szigeti Helvét Hitv. Lyceum értesítője az 1876/77. évről*. Máramarossziget, Máramarosszigeti Részvénytársulat Nyomdája, 1877.
- Viski K. Bálint: A megyét lakó egyes nemzetiségek jellemrajza. A magyarok. In: Szilágyi István (szerk.): *Máramaros vármegye egyetemes leírás*. Budapest, Magyar Királyi Egyetemi Nyomda, 1876.
- Wurzbach, Constant von: *Biographisches Lexikon des Kaiserthums Oesterreich, zweiter Theil*. Wien, Verlag der Typographisch-Literarisch-Artistischen Anstalt, 1857.

Online sources

- A Petőfi Irodalmi Múzeum adatbázisa: https://opac-nevter.pim.hu/record/-/record/withLayout/PIM574961/solr?p_auth=v7YrIEHY (2025. jan. 28.)
- Ákosi Zsolt: Szépfaludi Örlóssy Ferenc. <https://www.mmhm.ro/2016/06/28/szepfaludi-orlossy-ferenc/> (2025. jan. 20.)

- Bóna Gábor: *Az 1848/49-es szabadságharc tisztikara. Hadnagyon és főhadnagyonok.* Lásd: <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Bona-bona-tabornokok-torzstisztek-1/hadnagyonok-es-fohadnagyonok-az-184849-evi-szabadsagharcban-2/h-A86/dralepszkaidulepszikai-horvath-lajos-C13/?> (2025. jan. 20.).
- Borián Tibor: *A Magyar Piarista Rendtartomány Története, A felvirágzás kora (1721–1780).* Lásd: https://web.archive.org/web/20200612201947/https://www.piarista.hu/cikk/magyar_piarista_rendtartom%C3%A1ny_t%C3%B6rt%C3%A9nete#f2 (2024. ápr. 03).
- Cseh Géza: *Adatok Petrovay György, Máramaros vármegye főlevéltárnokának életéről (Tiszabő, 1845 – Máramarossziget, 1916).* <https://adoc.pub/adatok-petrovay-gyrgy-maramaros-varmegye-fleveltarnokanak-el.html> (2025. jan. 20.).
- *Magyar Katolikus Lexikon.* <https://lexikon.katolikus.hu/W/Wlassics.html> (2025. jan. 28.)

Newspapers

8 Órai Újság: 1922

A Hon: 1868, 1870, 1872, 1873, 1875, 1878, 1881

Abauj-Kassai Közlöny: 1875

Alkotmány: 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905

Aradi Közlöny: 1926

Aradi Újság: 1926

Az Est: 1914, 1916, 1918

Az Újság: 1907, 1908, 1915, 1917, 1918

Belügyi Közlöny: 1922

Bereg: 1894, 1900, 1901, 1902, 1903

Brassói Lapok: 1924, 1925, 1930, 1935, 1940

Budapesti Híradó: 1845, 1846, 1847

Budapesti Hírlap: 1841, 1853, 1855, 1859, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1891, 1894, 1896, 1899, 1901, 1903, 1905, 1907, 1908, 1910, 1912, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1924, 1927, 1928, 1929, 1932, 1936

Budapesti Közlöny: 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1885, 1886, 1887, 1889, 1890, 1891, 1892, 1894, 1895, 1899, 1904, 1905, 1906, 1909, 1910, 1911, 1913, 1914, 1915, 1917, 1920, 1921, 1932, 1939, 1940, 1942, 1944

Budapesti Közlöny Hivatalos Értesítője: 1942

Budapesti Napló: 1898, 1900, 1904

Budapesti Orvosi Újság: 1913

Budapesti szemle: 1929

Curentul: 1938

Délmagyarország: 1942

Dimineața: 1930

Divatcsarnok: 1860

Egyenlőség: 1908

Egyetértés: 1876, 1882

Ellenőr: 1874, 1875, 1876, 1879, 1881

Ellenzék: 1881, 1883, 1909, 1922, 1927, 1931

Erdélyi Híradó: 1836

Erdélyi Hírlap: 1839

Erdélyi Lapok: 1936

Esti Újság: 1941

Familia: 1895

Fehérvári Híradó: 1883

Fővárosi Lapok: 1870, 1872, 1873, 1877, 1878, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1891, 1895, 1896

Függetlenség: 1844

Gazeta Transilvaniei: 1888, 1893, 1901, 1904, 1910, 1914, 1926

Görög Katolikus Szemle: 1911, 1930

Gyógyászat: 1866, 1882, 1909

Gyógyszerészeti Hetilap: 1897, 1898

Gyógyszerészeti Hírlap: 1931

Gyógyszerészeti Közlöny: 1922

Gyógyszerészeti Szemle: 1942
Határszéli Újság: 1925
Határszéli Újság: 1928
Hazai s Külföldi Tudósítások: 1822, 1828, 1830, 1832, 1833, 1834, 1836, 1837
Hazai Tudósítások: 1802
Hazánk: 1902, 1904
Hetilap: 1978
Hírnök: 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844
Honvédségi Közlöny: 1876
Hölgyek Lapja: 1880
Hölgyfutár: 1857
Igazságügyi Közlöny: 1899, 1901
Jelenkor: 1832, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1845
Kárpáti Híradó: 1943, 1944
Kárpáti Lapok: 1898, 1900
Kárpáti Magyar Hírlap: 1931, 1938, 1939
Kárpáti Vadász: 1929
Kassai Újság: 1926
Kecskeméti Újság: 1912
Keleti Újság: 1940
Kolozsvár: 1888
Kolozsvári Tükör: 1914
Kossuth Hírlapja: 1848
Közérdek: 1883
Közlöny: 1848, 1849
Központi Értesítő: 1882, 1901, 1906
Községi Jegyzők Közölnye: 1871
Krassó-Szörényi Lapok: 1881
Levéltárosok Lapja: 1915
Magyar Génius: 1895
Magyar Hírlap: 1850, 1896, 1897

Magyar Könyvészet: 1870
Magyar Közigazgatás: 1902
Magyar Közlöny: 1945
Magyar Kurir: 1790, 1817, 1826, 1827, 1830, 1832, 1833
Magyar Nemzet: 1900, 1902, 1940, 1941, 1945, 1986
Magyar Jövő: 1920
Magyar Polgár: 1886
Magyar Rendőr: 1938
Magyar Újság: 1898
Magyarország: 1861, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1905, 1909, 1917, 1919
Magyarság: 1921, 1922, 1924, 1940, 1943
Máramaros: 1866, 1867
Máramarosi Lapok: 1896, 1898
Marczius Tizenötödike: 1848
Molnárok Lapja: 1911
Mult és Jelen: 1841
Nagykároly és Vidéke: 1907, 1908
Nefelejts: 1861, 1863, 1865, 1868, 1871
Nemzet: 1883, 1886, 1887, 1889, 1891, 1893, 1895
Nemzeti Újság: 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1930
Népszava: 1902, 1909, 1913, 1965
Néptanítók Lapja: 1909
Nimród: 1926
Nyírvidék – Szabolcsi Hírlap: 1940
Nyírvidék: 1893, 1901, 1903, 1907, 1916, 1921
Orosházi Friss Újság: 1932
Ország-Világ: 1889, 1893, 1894, 1896, 1900
Orvosi Hetilap: 1912, 1914
Orvosok Lapja: 1947
Önkormányzati Szemle: 2000
Pápa és Vidéke: 1931

Pápai Hírlap: 1937

Patria: 1921, 1922, 1923, 1926, 1927, 1937

Pécsi Napló: 1900, 1910

Pénzügyi Közlöny: 1904

Pesti Hírlap: 1841, 1842, 1843, 1845, 1847, 1848, 1881, 1882, 1884, 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1893, 1894, 1897, 1898, 1899, 1900, 1904, 1906, 1910, 1914, 1919, 1928, 1942, 1944

Pesti Napló: 1862, 1871, 1872, 1875, 1876, 1878, 1886, 1887, 1894, 1896, 1899, 1900, 1901, 1917, 1936

Pest-Pilis-Solt-Kiskun Vármegye Hivatalos Lapja: 1930, 1938, 1939

Politikai Újdonságok: 1861, 1864, 1867, 1869, 1871, 1872, 1875

Prágai Magyar Hírlap: 1923, 1929

Protestáns Egyházi és Iskolai Lap: 1947, 1869, 1883

Reform: 1870

Reggeli Magyarország: 1917, 1944

Rendeleti Közlöny a Magyar Királyi Honvédség Számára: 1901

România Liberă: 1995

Ruszinkszkói Magyar Hírlap: 1921, 1923, 1925

Sárospataki Füzetek: 1858

Sopron: 1902

Sürgöny: 1862, 1863, 1864, 1865, 1866

Szabadság: 1900, 1904

Szabadsajtó: 1936

Szamos: 1899, 1901, 1904, 1910, 1912, 1913, 1915, 1919, 1926, 1927, 1928, 1929, 1935

Szatmár és Vidéke: 1899, 1900, 1902, 1903, 1909, 1910

Szatmármegyei Közlöny: 1916

Szatmárvármegye Hivatalos Lapja: 1910

Szegedi Híradó: 1865

Székely Ellenzék: 1906

Színházi Látcső: 1863

Szózat: 1922

Társalkodó: 1939

Tolnavármegye: 1908
Tribuna: 1892
Turán: 1935
Turisák Lapja: 1934
Új Kelet: 1936
Új Közlöny: 1925
Új Nemzedék: 1923, 1924, 1934
Új Tükör: 1989
Újság: 1908, 1940, 1943
Ung: 1883, 1893
Unirea: 1900, 1914
Unitárius Élet: 1962
Üzenet: 1939
Váci Hírlap: 1931
Városok Lapja: 1906
Vásárhely és Vidéke: 1897
Vásárhelyi Híradó: 1902
Vasárnapi Újság: 1876, 1877, 1901, 1906, 1908
Veszprémvármegyei Hivatalos Lap: 1926
Világ: 1842, 1843, 1914
Zala Megyei Élet: 1943
Zala Megyei Újság: 1934

Bibliography

- Ablonczy Balázs: „Budapest cannot provide decent accomodation” Refugee civil servants in Pest-Pilis-Solt-Kiskun county after World War I. In: Szeghy-Gayer Veronika (ed.): *Civil servants under changing regimes in Central and Eastern Europe in the first half of the 20th century*. Košice, Institute of Social Sciences CSPS Slovak Academy of Sciences, 2024, 113–131.
- Ardelean, Livia– Orosz Krisztofer: Familia Szaploneczai și testarea bunurilor în favoarea liceului Piarist din Sighet. *Revista Arhivei Maramureșene*, 2014, 62–77.
- Ardelean, Livia: Contribuții la studiul nobililor maramureșeni. In: Ioan Bolovan – Ovidiu Ghitta (ed.): *Istoria ca datorie: omagiu academicianului Ioan-Aurel Pop la împlinirea vârstei de 60 de ani*. Cluj-Napoca, Centrul de studii Transilvane, 2015, 471–480.
- Bácskai Vera: *Városok és városi társadalom Magyarországon a XIX. század elején*. Budapest, Akadémiai Kiadó, 1988.
- Balázs Magdolna: *A középszintű közigazgatási apparátus személyi állományának vizsgálata a dualizmus időszakában*. In: *Történelmi Szemle*, 29. évf. (1986) 1. sz., 116–124.
- Ballabás Dániel: A magyar nemesség társadalmi tagolódása (16–20. század). In: Kollega Tarsoly István et. al. (szerk.): *Genealógia 2*. Budapest, Tarsoly Kiadó, 2013, 7–57.
- Balogh Béla: *A máramarosszigeti református líceum diáksága, 1682–1851*. Debrecen, Tiszántúli Református Egyházkerület és Kollégiumi Levéltár, 2001.
- Bara Júlia: Gróf Károlyi Antal és Báró Harruckern Jozefa házasságának háttere és körülményei. In: Arany Krisztina et. al. (szerk.): *A 18. századi arisztokrácia mindennapjai*. Budapest, Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézete, 2021, 13–37.
- Bara Zuzsanna: Az „ismeretlen” prozopográfia. *Neveléstörténet*, 4. évf. (2007), 1–2. sz., 234–244.
- Bélay Vilmos: *Máramaros megye társadalma és nemzetiségei*. Budapest, Sylvester Nyomda, 1943.

- Benedek Gábor: A bürokratizáció történetéhez: az 1853–54. évi definitív rendezés személyi következményei. In: Kövér György (szerk.): *Zsombékok, Középosztályok és iskoláztatás Magyarországon*. Budapest, Osiris Kiadó, 2006.
- Benedek Gábor: A minisztériumi tisztviselők mobilitása a dualizmus idején. In: Á. Varga László (szerk.): *Rendi társadalom – polgári társadalom 1., Társadalomtörténeti módszerek és forrástípusok*. Salgótarján, Nógrád Megyei Levéltár, 1987, 235–255.
- Benedek Gábor: Ciszlajtániai tisztviselők a neoabszolutizmus-kori Magyarországon. *Aetas*, 10. évf. (1995), 4. sz, 60–70.
- Benedek Gábor: *Dzsentrí és Bach-huszár. Társadalomtörténeti vizsgálatok a neoabszolutizmus- és a dualizmus kori tisztviselőkről*. Kandidátusi értekezés, Budapest, 1997.
- Berényiné Kovács Gyöngyi: *Pest megyei köznemesi hivatali karrier a reformkorban. Szentkirályi László és Szentkirályi Móric tisztségei Pest-Pilis-Solt vármegye tisztkarában*. A Pest Megyei Levéltár 2009. november 26-ai tudományos ülésén elhangzott előadás szerkesztett és adatárral kiegészített változata, 1–12. Lásd: <https://docplayer.hu/15525462-Pest-pilis-solt-varmegye-nemessege-az-arisztokracia.html> (2025. febr. 11.)
- Bocșan Nicolae: Elita politică română din Transilvania între militantism și profesionalizare. In: Angela Rus – Ottmar Trașcă – Virgiliu Țărău (ed.): *Transilvania în modernitatea românească. De la mișcare națională la autodeterminare și integrare*. Cluj-Napoca, Editura Argonaut, 2015, 125–143.
- Bocșan, Nicolae – Cârja, Ion (ed.): *Memoriile unui ierarh uitat: Victor Mihalyi de Apșa (1841–1918)*. Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană, 2009.
- Boda Attila: A máramarosi öt koronaváros története a Rákóczi-szabadságharc idején. In: Ternovác Balázs (szerk.): *Opulusca Historica I. Történeti tanulmányok a XIV. és XV. Eötvös Konferenciáról*. Budapest, ELTE Eötvös József Collégium, 2015, 59–75.
- Bognár Katalin: *Kisnemesi mentalitás a reformkori követválasztások és tisztújítások tükrében*. PhD értekezés, Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara, 2010.
- Borovszky Samu (szerk.): *Magyarország vármegyéi és városai, Szatmár vármegye*. Budapest, Országos Monográfia Társaság, 1908.

- Buhăţel, Teodor: *Din „Panteonul” marilor patrioţi români ardeleni: Alexandru Bohăţel*. Cluj-Napoca, Editura Diotima, 2008.
- Chiorean, Ioan: Funcţionăria din Transilvania în perioada dualismului austro-ungar (1867–1918). Cornel Sigmirean (ed.): *Anuarul Institutului de Cercetări Socio-Umane „Gheorghe Şincai” al Academiei Române V–VI*. Târgu Mureş, Editura Academiei Române, 2003, 43–60.
- Cieger Andárs: *Politikai korrupció a Monarchia Magyarországon*. Budapest, Napvilág Kiadó, 2011.
- Cieger András: A dualizmus kori helyi politikai elit kutatása regionális szinten. In: Glatz Ferenc (szerk.): *Mi végre a tudomány? Fiatal kutatók fóruma*, 1. Budapest, MTA Társadalomtudomány Központ, 2004, 297–313.
- Cieger András: Érdekek és stratégiák. A helyi politikai elit érdekérvényesítési lehetőségei a kárpátaljai régió vármegyéiben a dualizmus időszakában. In: *Korall*, 4. évf. (2003) 13. sz., 87–106.
- Csapó Csaba: *A magyar királyi csendőrség története 1881–1914*. Budapest, Pró Pannonia Kiadói Alapítvány, 1999.
- Csizmadia Andor: *A magyar közigazgatás fejlődése a XVIII. Századtól a Tanácsrendszer létrejöttéig*. Budapest, Akadémiai Kiadó, 1976.
- Csizmadia Andor: Az adminisztrátori rendszer Magyarországon és a Fejér megyei adminisztrátorság. In: Farkas Gábor (szerk.): *Fejér Megyei Történeti Évkönyv* 8. Székesfehérvár, 1974, 233–274.
- Csoma József: *Abauj-Torna egyesült vármegyék monográphiája, I. köt. Abauj-Torna vármegyei nemes családjai*. Kassa, Forster, Wesselényi és Társai Könyvnyomdája, 1897.
- Csorba László: *Az önkényuralom kora (1849–1867)*. In: Gergely András (szerk.): *Magyarország története a 19. században*. Budapest, Osiris Kiadó, 2005, 279–327.
- Dăncuş, Mihai: Casa muzeu Mihalyi de Apsa în Pantheonul neamului românesc. *Acta Musei Maramorosiensis*, an. 3 (2005), nr. 1., 375–400.
- Dáné Veronika: *„Az őnagysága széki így deliberála”*. Debrecen–Kolozsvár, Erdélyi Múzeum Egyesület–Debreceni Egyetem Történeti Intézete, 2006.

- Deák Ádám: Csanád vármegye nemessége és tisztikara 1820–1848 között. *Aetas*, 38. évf. (2023), 3. sz., 77–92.
- Deák Ágnes: „Nemzeti egyenjogúsítás”. *Kormányzati nemzetiségpolitika Magyarországon, 1849–1860*. Budapest, Osiris Kiadó, 2000.
- Deák Ágnes: A „Bach-Zichi huszár”-ok, Hivatalvállalás a Schmerling-provizórium idején. *Századok*, 149. évf. (2015), 5. sz., 1135–1162.
- Deák Ágnes: *From Habsburg Neo-absolutism to the Compromise, 1849–1867*. New York, Columbia University Press, 2008.
- Deák Ágnes: Társadalmi ellenállási stratégiák Magyarországon az abszolutista kormányzat ellen 1851–1852-ben. *Aetas*, 10. évf. (1995), 4. sz., 27–59.
- Deák Ágnes: Vizsgálat egy megyei királyi biztos ellen hivatali visszaélés ügyében, 1863. *Századok*, 152. évf. (2015), 1. sz., 171–214.
- Degré Alajos: Szavazási rend a megyegyűléseken 1848 előtt. In: Farkas Gábor (szerk.) *Fejér megyei történeti évkönyv 7*, Székesfehérvár, Fejér Megyei Levéltár, 1972, 121–140.
- Demeter Gábor (szerk.): *A neoabszolutizmus és a provizórium kronológiája a Magyar Korona országaiban 1849–1867*. Budapest – Szófia, Institut za Istoricheski Izsledvaniya – Balgarska Akademiya na Naukite Bölcsészettudományi Kutatóközpont, Történettudományi Intézet, 2022.
- Diaconescu, Marius: Răscoala nobililor maramureșeni din 1492. In: Marius Diaconescu (szerk.): *Nobilimea românească din Transilvania*. Satu Mare, Editura Muzeului Sătmărean, 1997, 77–90.
- Dobszay Tamás: *A rendi országgyűlés utolsó évtizedei (1790–1848)*. Budapest, Országház Könyvkiadó, 2019.
- Dombovári Ádám: *Megyei választások és szabályozásuk (1830–1844) I. köt.* PhD értekezés, Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara, 2011.
- Dominkovits Péter: Adatok Komárom vármegye nemesi társadalmához és annak térbeli kapcsolataihoz (XVIII–XIX. században). *Limes*, 8. évf. (1995), 1–2. sz., 113–124.
- Dominkovits Péter: Győr vármegye tisztújítása, 1816–1845. *Comitatus*, 10. évf. (2000), 9. sz., 63–72.
- Dominkovits Péter: Hivatalviselő nemesek, hivatali pályák Győr vármegye tisztikarában 1816–1848. *Levéltári Szemle*, 41. évf. (1991), 1. sz., 3–18.

- Drăgan, Ioan: Studiu introductiv: Nobilimea românească din Transilvania. In: Marius Diaconescu (ed.): *Nobilimea românească din Transilvania*. Satu Mare, Editura Muzeului Sătmărean, 1997, 5–33.
- Durovics Alex – Keresztes Veronika: *A Pozsonyi Evangélikus Líceum felsőfokú hallgatói*. Budapest, ELTE Egyetemi Könyvtár és Levéltár, 2018.
- Durovics Alex – Kónya Péter: *Az Eperjesi Kollégium felsőfokú hallgatói 1667–1850*. Budapest, Eötvös Loránd Tudományegyetem Egyetemi Levéltára, 2015.
- Egry Gábor: Unruly borderlands: border-making, peripheralization and layered regionalism in post-First World War Maramureș and the Banat. *European Review of History: Revue européenne d'histoire*, vol. 27 (2020), nr. 6., 709–731.
- Egyed Ákos: *Az erdélyi magyarság történetéből 1790–1914*. Kolozsvár, Erdélyi Múzeum-Egyesület, 2004.
- Egyed Ákos: *Falu, város, civilizáció*. Kolozsvár, Kriterion Könyvkiadó, 2002.
- Engel Pál: Protopográfia. In: Bertényi Iván (szerk.): *A történelem segédtudományai*. Budapest, Osiris Kiadó, 2006.
- Filipașcu, Alexandru: *Enciclopedia familiilor nobile maramureșene de origine română/The Encyclopedia of noble families of Romanian origin in Maramureș County*. București, Editura Eikon, 2015.
- Filipașcu, Alexandru: Înstrăinarea unor familii și averi maramureșene prin încrucișarea cu străinii. *Transilvania*, vol. 73. (1942), nr. 10., 742–756.
- Fodor Ferenc: A Tiszavölgy úrbéri térképei 1773–1841. *Geodézia és kartográfia*, 9. évf. (1957), 1-2. sz., 39–48.
- Gavallér Lajos: *Máramarossziget az 1848-49-es szabadságharcban*. Nagyvárad, Europrint Nyomda, 2021.
- Gergely Jenő: *Autonómiák Magyarországon 1848–2000*. Budapest, ELTE Történelemtudományi Doktori Iskola – L'Harmattan Kiadó, 2005.
- Gerő András: *Az elsőprő kisebbség. Népképviselő a monarchia Magyarországon*. Budapest, Gondolat Kiadó, 1988.
- Glósz József: Társaság és társadalom. Adalékok a középbirtokos nemesség reformkori világához. In: Gaál Attila (szerk.): *A Wosinszky Mór Múzeum Évkönyve XXIV*. Szekszárd, Wosinszky Mór Megyei Múzeum, 2002, 367–383.

- Glück László: *Az öt máramarosi város társadalma a 16–18. században*. PhD értekezés, Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara, 2013.
- Gottfried Barna: A „rutén akció” Bereg vármegyében (1897–1901). In: Nagy Ferenc (szerk.): *Szabolcs-Szatmár-Beregi Levéltári Évkönyv XIII*. Nyíregyháza, Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat Levéltára, 1999, 195–202.
- Gönczi Andrea: *Ruszin skizmatikus mozgalom a XX. század elején*. Ungvár – Beregszász, PoliPrint – II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Főiskola, 2007.
- Héjja Julianna Erika: *Békés vármegye archontológiája és prozopográfiája 1715–1848*. Gyula, Dürer Nyomda Kft., 2009.
- Héjja Julianna Erika: *Vármegyei archontológiai és prozopográfiai kutatások (XVIII. század–1950), Módszertani tanulmány*. Gyula, 2010.
- Hitchins, Keith: *România 1866–1947*. București, Editura Humanitas, 2013.
- Hudi József: A Veszprém megyei politikai elit a 18–19. században. In: Á. Varga László (szerk.): *Rendi társadalom – polgári társadalom 1., Társadalomtörténeti módszerek és forrástípusok*. Salgótarján, Nógrád Megyei Levéltár, 1987, 99–109.
- Hudi József: Táblabírák a reformkori vármegyei közéletben. In: Kövér György (szerk.): *Zsombékok: Középosztályok és iskoláztatás Magyarországon a 19. század elejétől a 20. század közepéig. Társadalomtörténeti tanulmányok*. Budapest, Századvég Kiadó, 2006, 39–75.
- Hudi József: Tisztújítás és rendtartás Veszprém vármegyében 1819-ben. *Comitatus Önkormányzati Szemle*, 10. évf. (2000), 6. sz., 48–55.
- Ígyártó Gyöngyi: *A máramarosi koronavárosok*. Ungvár – Budapest, Intermix Kiadó, 2005.
- Iudean, Ovidiu Emil: *The Romanian Governmental Representatives in the Budapest Parliament (1881–1918)*. Cluj-Napoca, Mega Publishing House, 2016.
- Ivanciuc, Teofil: Din istoria nobilimii maramureșene. Aristocrația. Lista numelor de familie. *Revista Arhivei Maramureșene*, an. 15. (2022), nr. 1., 9–43.
- Jaczkó Sándor: Vallás és etnikum Máramarosban. *Athanasia*, 40. évf. (2015), 1. sz., 143–156.

- Joódy Pál: *Máramaros vármegye 1749–1769. évi nemesség vizsgálata*. Máramarossziget, Varga Béla Könyvnyomda Vállalata, 1943.
- Julia Bavouzet: A Prosopographical Survey of the High Civil Service Corps of the Ministries in the Hungarian Part of the Dual Monarchy. In: Franz Adlgasser – Fredrik Lindström: *The Habsburg Civil Service and Beyond: Bureaucracy and Civil Servants from the Vormärz to the inter-war years*. Wien, Austrian Academy of Sciences Press, 2019, 168–186.
- Kapronczay Károly: Orvostudás I. A Korányi-család. *Turul*, évf. (1997) 1–2. sz.
- Karády Viktor: Asszimiláció és társadalmi krízis. A magyar zsidó társadalomtörténet konjunkturális vizsgálatához. In: Karády Viktor: *Zsidóság, modernizáció, polgárosodás*. Budapest, Cserépfalvi, 1997.
- Katus László: *A modern Magyarország születése, Magyarország története 1711–1914*. Pécs, Kronosz Kiadó, 2021, 167–171.
- Keats-Rohan, K.S.B.: Introduction: Chameleon or Chimera? Understanding Prosopography. In: Keats-Rohan K.S.B. (szerk.): *Prosopography Approaches and Applications, a Handbook*, Oxford, Oxford Unit for Prosopographical Research, 2007, 1–34.
- Kmety Adrien – Juhász Réka Ibolya: *A kassai felsőoktatás intézményeinek hallgatói 1776–1852*. Budapest, ELTE Egyetemi Könyvtár és Levéltár, 2018.
- Kmety Adrien – Szögi László: *Az egri felsőoktatás intézményeinek hallgatói, 1713–1852*. Eger, Líceum Kiadó, 2021.
- Konrád Miklós: Zsidóság innen és túl. Zsidók vallásváltása Magyarországon a reformkortól az első világháborúig. Budapest, MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézet, 2014.
- Kosztyó Gyula: Erőszak Ung, Bereg, Ugocsa és Máramaros vármegyékben 1918 őszén. Okok és magyarázatok. *ArchívNet*, 22. évf. (2022), 1. sz., 1–3 (nincs oldalszám). <https://www.archivnet.hu/eroszak-ung-bereg-ugocsa-es-maramaros-varmegyekben-1918-oszen-okok-es-magyarazatok> (2025. jan. 31.).
- Kozári Mónika: *A dualista rendszer*. Budapest, Pannonica Kiadó, 2005.

- Kövér György – Gyáni Gábor: *Magyarország társadalomtörténete a reformkortól a második világháborúig*. Budapest, Osiris Kiadó, 2006.
- Lácza Magdolna: A megyei önkormányzat a reformkori Szabolcs megyében. *Levéltári Szemle*, 31. évf. (1981), 1. sz., 177–194.
- MacLeod, Christine – Nuvolari, Alessandro: The Pitfalls of Prosopography: Inventors in the Dictionary of National Biography. *Technology and Culture*, vol. 4. (2006), nr. 4., 757–776.
- Makkai László – Szász Zoltán (szerk.): *Erdély története három kötetben*. II. köt. 1606-tól 1830-ig. Budapest, Akadémiai Kiadó, 1986.
- Mannová, Elena: „... de mostár jó szlovák” A nemzeti identitás variációi két dél-szlovákiai kisváros egyesületi életében, 1918–1938. *Regio*, 11. évf. (2000), 4. sz., 93–103.
- Mártonffy Károly: *A magyar közigazgatás megújulása*. Budapest, Királyi Magyar Egyetemi Nyomda, 1939.
- Mayer Mária: A ruszinok (kárpátukránok) és az 1865. évi képviselőválasztás. *Századok*, 108. évf. (1974) 4–5. sz., 1142–1175.
- Mayer Mária: *Kárpátukrán (ruszin) politikai és társadalmi törekvések*. Budapest, Akadémiai Kiadó, 1977.
- Miru György: A dualizmus kori közigazgatás politikai kontextusai. Kossuth az autokratikus hatalom ellen. *Századok*, 150. évf. (2016), 5. sz.
- Miskolczi Ambrus: A „hungarus-tudat” a polgári-nemzeti átalakulás sodrában. *Magyar kisebbség*, 3–4. évf. (2012), 65–66. sz., 163–204.
- Molnár András (szerk.): Zala megye archontológiája 1138–2000. Zalaegerszeg, Zala Megyei Levéltár, 2000.
- Molnár András: Csány László a zalai reformellenzék élén. In: Molnár András (szerk.): *Csány László 1790–1849, Zalai Gyűjtemény 30*. Zalaegerszeg, Zala Megyei Levéltár, 1990, 5–61.
- Molnár András: Deák Ferenc és az 1843/44. évi országgyűlés. Molnár András (szerk.): *Zala követe, Pest képviselője Deák Ferenc országgyűlési tevékenysége, Zalai Gyűjtemény 59*. Zalaegerszeg, Zala Megyei Levéltár, 2004, 74–91.

- Molnár András: Zala megye közigazgatása, 1790–1849. In: Molnár András (szerk.): *Zala megye arhontológiája 1138–2000*. Zalaegerszeg, Zala Megyei Levéltár, 2000, 61–79.
- Molnár András: Zala megye reformkori tisztújításai, 1819–1847. *Levéltári Szemle*, 39. évf. (1989), 3. sz., 18–30.
- Molnár Ferenc: A munkácsi görög katolikus püspökség az 1848–49-es események viharában. *Kisebbségkutatás*, 21. évf. (2012), 2. sz., 285–309.
- Molnár Ferenc: A ruszin nép szerepe az 1848–49. évi máramarosi események idején. *Acta Beregiensis*, 9. évf. (2010), 1. sz., 159, 155–164.
- Móricz Béla: Móricz István – II. Rákóczi Ferenc ezredese (1703–1711). *Hadtörténelmi Közlemények*, 20. évf. (1973), 1. sz., 79–102.
- Nemes, Robert: *Another Hungary, The Nineteenth-Century Provinces in Eight Lives*. Stanford, Stanford University Press, 2016.
- Onojescu, Alexandru: Spre o „dietă a ampoiaților”. Rolul funcționarilor români din perioada liberală în alegerile pentru Dieta la Sibiu din 1863–1864. *Annales Universitatis Apulensis Series Historica*, 17. évf. (2013), 1. sz., 61–78.
- Onojescu, Alexandru: The Romanian Administrative Elite from Transylvania in the Liberal Period (1861–1867). In: Pavlos Koktsidis (szerk.): *Infusing Research and Knowledge in South-East Europe Proceedings of the 7th annual South-East European Doctoral Student Conference*. Thessaloniki, SEERC Publications, 2012, 873–887.
- Orbán László: Ugocsa vármegye nemzetiségi és felekezeti elitjének összetétele 1890–1914 között. In: Rózsa Sándor (szerk.): *Doktoranduszok VII. és VIII. Konferenciájának Tanulmányai*. Eger, EKE Líceum Kiadó, 2020, 167–192.
- Pajkossy Gábor (szerk.): *Magyarország története a 19. században. Szöveggyűjtemény*. Budapest, Osiris Kiadó, 2006.
- Pajkossy Gábor: A reformkor (1830–1848). In: Gergely András (szerk.): *Magyarország története a 19. században*. Budapest, Osiris Kiadó, 2003.
- Pajkossy Gábor: *Az abszolutizmus és a rendiség utolsó küzdelmei. Az első reformtörekvések*. In: Gergely András (szerk.): *Magyarország története a 19. században*. Budapest, Osiris Kiadó, 2005, 191–236.

- Paksa Rudolf: *Prozopográfia vagyis „kollektív biográfiai elemzés” (A Horthy-kori magyar nemzetszocialista elit vizsgálata)*. In: Ballabás Dániel (szerk.): *Az Eszterházy Károly Főiskola történelemtudományi doktori iskolájának kiadványai, Konferenciák, Műhelybeszélgetések, VII. Módszertani tanulmányok*. Eger, Líceum Kiadó, 2013, 7–21.
- Pál Judit – Popovici, Vlad: O perspectivă comparativă asupra cercetării elitelor politice din secolele XIX-XX în Ungaria și România. Petronel Zahariuc (szerk.): *Analele științifice ale Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași*. Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, 2015, 585–607.
- Pál Judit – Vlad Popovici: Corpul prim-pretorilor din Transilvania între 1918 și 1925. In: Judit Pál – Vlad Popovici – Andrei Florin Sora (coord.): *Servitorii statului Funcționari, funcții și funcționarism în România Modernă (1830–1948)*. Cluj-Napoca, Editura Mega, 2022, 241–277.
- Pál Judit – Vlad Popovici: Representatives of the Central Authority and County Administration in Transylvania (1867–1925). *Journal of Modern European History*, vol. 21. (2023), nr. 4, 458–473.
- Pál Judit – Vlad Popovici: The Parliamentary Elite from Eastern Hungary and Transylvania (1867–1918). A Generation-based Approach. Lukáš Fasora – Ewald Hiebl – Petr Popelka (Hg.): *Generationen in der Geschichte des langen 20. Jahrhunderts – methodisch-theoretische Reflexionen*. Wien, LIT Verlag, 2017, 55–75.
- Pál Judit – Popovici, Vlad – Fehér Andrea – Iudean, Ovidiu Emil (szerk.): *Parliamentary Elections in Eastern Hungary and Transylvania (1865–1918)*. Berlin, Peter Lang GmbH Internationaler Verlag der Wissenschaften, 2018.
- Pál Judit, et. al. (szerk.): *Parliamentary Elections in Eastern Hungary and Transylvania (1865–1918)*. Berlin, Peter Lang GmbH Internationaler Verlag der Wissenschaften, 2018.
- Pál Judit: *A Habsburg Monarchia története 1526–1848*. Kolozsvár, Mega Könyvkiadó, 2014.
- Pál Judit: A székely székek tisztikarának változásai a kiegyezéstől a székek felszámolásáig. *Erdélyi Múzeum*, 83. évf. (2021), 1. sz., 99–116.
- Pál Judit: A székely székek tisztikarának változásai a reformkortól a kiegyezésig. In: Fejér Tamás – Gálfi Emőke (szerk.): *A rendtartó történész. Tanulmányok Imre István*

születésének századik évfordulójára. Kolozsvár – Budapest, Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézet, 2021, 99–116.

- Pál Judit: Assimilation and Identity of the Transylvanian Armenians in the 19th Century. *Studia Universitas Babeş-Bolyai – Historia*, vol. 57 (2012), nr. 1–2, 142–158.
- Pál Judit: Főispánok és prefektusok 1918–191-ben, A közigazgatási átmenet kérdése Erdélyben. *Századok*, 152. évf. (2018), 6. sz., 1179–1215.
- Pál Judit: Régi és új hivatalnokok Erdélyben a kiegyezést követően. *Történelmi Szemle*, 49. évf. (2007), 4. sz., 519–530.
- Pál Judit: *Research on Hungarian High Officials in the Dual Monarchy, The Case of Transylvanian Lord-Lieutenants*. In: Franz Adlgasser – Fredrik Lindström (eds.): *The Habsburg Civil Service and Beyond: Bureaucracy and Civil Servants from the Vormärz to the inter-war years*. Vienna, Austrian Academy of Sciences Press, 2019, 149–166.
- Pál Judit: Schimbărilor sistemului administrativ de nivel mediu din Transilvania epocii dualiste, în lumina legislației (1867–1918). In: Pál Judt–Ferenczi Szilárd: *Cadrul legislativ al administrației din Transilvania în epoca dualistă (1867–1918)*. Cluj, Editura Mega, 2020, 13–73.
- Pál Judit: *Unió vagy „unificáltatás”? Erdély uniója és a királyi biztos működése (1867–1872)*. Kolozsvár, Erdélyi Múzeum Egyesület, 2010.
- Pálmány Béla: Új módszerek – új lehetőségek. A prozopográfia új módszerei és kapcsolata a hagyományos genealógiával, archontológiával – a reformkori országgyűlések almanachja alapján. *Turul*, 86. évf. (2013), 2. sz., 53–59.
- Pap József: Kontinuitás és diszkontinuitás Magyarország vármegyei tisztikarában. In: Béres Katalin (szerk.): *A szabadságharc leverésétől a kiegyezésig. Deák Ferenc Emlékezete: A Göcseji Múzeum konferenciái a Deák-évben*. Zalaegerszeg, Zala Megyei Múzeumok Igazgatósága, 2004, 47–67.
- Pap József: *Magyarország vármegyei tisztikara a reformkor végétől a kiegyezésig*. Szeged, Belvedere Meridionale, 2003.
- Pap József: Mi viszi előre az embert? Érdem, rátermettség, protekció vagy családi összeköttetés? Zemplén vármegye képviselői és hivatalnokai a dualizmus időszakában. Kézirat, megjelenés alatt a *Kelet-Közép-Európai Tanulmányok*-nál, 1–22.

- Pap József: Rokonok, Családi kapcsolati hálózatok a dualizmus kori Heves vármegye főszolgabírói karában. In: Pap József – Tóth Árpád (szerk.): *Vidéki élet és vidéki társadalom. A Hajnal István Kör – Társadalomtörténeti Egyesület 2014. évi, egri konferenciájának kötete*. Budapest, Hajnal István Kör – Társadalomtörténeti Egyesület, 2016, 468–485.
- Păunescu, Cristian – Manea, Nadia: *Agenția Sighet a Băncii Naționale a României în perioada 1921–1950*. Spânu Anda-Lucia (redac.): *Anuarul Institutului de Cercetări Socio-Umane Sibiu*, vol. XXX. Sibiu, Editura Academiei Române, 2023, 113–134.
- Péter László: Language, the constitution, and past in Hungarian Nationalism. In: Miklós Lojkó (szerk.): *Hungary's Long Nineteenth Century, Constitutional and Democratic Traditions in a European Perspective*. Boston – Leiden, Brill Publishers, 2012, 183–198.
- Petró Leonárd: Tisza Lajos, bihari adminisztrátor. In: Matolcsi Lajos (szerk.): *Bihari Diéta, V-VI*. Berettyóújfalu, Bihari Múzeum Alapítvány, 2010, 59–75.
- Pintér Tamás – Kovács Dániel László: A vármegyei tisztikarok és karrierutak kutatásának historiográfiája, forrás- és módszertani lehetőségei. Tapasztalatok a Dél-Dunántúlról: Baranya és Somogy példája, 1790–1848. In: Barabás Gábor – Csibi Norbert – Gyimesi Réka (szerk.): *Pontes, A PTE BTK Történettudományi Intézetének Évkönyve, 6. Hivatal történet – Karriertörténet Újkortörténeti kutatások*. Pécs, PTE BTK Történettudományi Intézet, 2023, 144–167.
- Polgár Tamás: Tisztújítási statútumok és az 1824. évi tisztújítás Somogy vármegyében. In: Bősze Sándor (szerk.): *Somogy megye múltjából. Levéltári évkönyv*. Kaposvár, PROFILMAX Nyomda, 2004, 39–61.
- Popovici, Vlad: Considerații privind funcționarii publici români din Transilvania. Studiu de caz: comitatul Sibiu și scaunele săsești care l-au format (1861–1918). In: Ioan Bolovan (ed.): *Anuarul Institutului de Istorie George Barițiu din Cluj-Napoca* LIV. Cluj-Napoca, Editura Academiei Române, 2015, 159–177.
- Popovici, Vlad: Elita politică românească din Transilvania (1861–1881). O perspectivă alternativă. *Annales Universitatis Apulensis Series Historica*, 14. évf. (2010), 1. sz., 213–227.

- Popovici, Vlad: Family relations and group mobilization within the Romanian political elite in Transylvania (1861–1900). *Transylvanian Review*, 21. évf. (2013), 2. sz., 107–118.
- Popovici, Vlad: Funcționarii din administrație și justiție delegați la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia (1 decembrie 1918). *Revista de Istorie a Moldovei*, 116. évf. (2018), 3–4. sz., 73–86.
- Popovici, Vlad: Notes on the Romanian Civil Servants from Beszterce-Naszód/Bistrița-Năsăud County during World War I and its Aftermath (1914–1921). In: Ioan Bolovan (szerk.): *Anuarul Institutului de Istorie George Barițiu din Cluj-Napoca* LV. Cluj-Napoca, Editura Academiei Române, 2015, 169–180.
- Pölöskei Ferenc: A dualizmus válságperiódusa (1890–1918). In: Gergely András (szerk.): *Magyarország története a 19. században*. Budapest, Osiris Kiadó, 2005, 490–547.
- S. Benedek András: *A gens fidelissima: a ruszinok*. Budapest, Belváros-Lipótváros Ruszin Kisebbségi Önkormányzata, 2003.
- Sáfrány Tímea: Csongrád vármegye nemességének és tisztviselőinek társadalomtörténeti vizsgálata 1825 és 1848 között (Historiográfia, módszertan, források). In: Szuromi Rita (szerk.): *Doktorandusz hallgatók IX. konferenciájának tanulmányai. Az Esterházy Károly Egyetem Történelemtudományi Doktori Iskolájának Kiadványai – Konferenciák, műhelybeszélgetések (18)*. Eger, EKE Líceumi Kiadó, 2020, 229–254.
- Sáfrány Tímea: Tisztújítások és tisztviselői karrierutak a reformkori Csongrád vármegyében. *Századok*, 156. évf. (2022), 3. sz., 531–561.
- Sarlós Béla: *Közigazgatás és hatalompolitika a dualizmus rendszerében*. Budapest, Akadémiai Kiadó, 1976.
- Schlett István: *A politikai gondolkodás története Magyarországon*, 1–2. kötet. Budapest, Századvég Kiadó, 2018.
- Schlett István: Eötvös József. Budapest, Gondolat Kiadó, 1987.
- Sebők Richárd: Az 1790–1848 közötti országgyűlésen megjelent köznemes főispánok prozopográfiai elemzése. *Korall*, 22. évf. (2021), 86. sz., 137–165.

- Sebők Richárd: Hivatalviselési stratégiák Békés megyében 1715–1848 között. In: Bartha Eszter – Varga Zsuzsanna (szerk.): *Határokon túl. Tanulmánykötet Mark Pittaway (1971-2010) emlékére*. Budapest, ELTE BTK, 2012, 312–320.
- Seres István: A Sarkadi Csatáry család iratai. In: N. Varga Éva – Szatmári Imre (szerk.): *A Békés megyei múzeumok közleményei 34.* Békéscsaba, Békés Megyei Múzeumok Igazgatósága, 2011, 171–232.
- Sigmirean, Cornel: Istoria elitelor românești din Transilvania în istoriografia postcomunistă. In: Cornel Sigmirean (ed.): *Anuarul Institutului de Cercetări Socio-Umane „Gheorghe Șincai” al Academiei Române VII.* Târgu Mureș, Editura Academiei Române, 41–56.
- Somogy Éva: *Abszolutizmus és kiegyezés (1849–1867)*. Budapest, Gondolat Kiadó, 1981.
- Somogyi Éva: *A birodalmi centralizációtól a dualizmusig. Az osztrák-német liberálisok útja a kiegyezéshez*. Budapest, Akadémiai Kiadó, 1976.
- Soós István: Választások Magyarországon. Kísérletek a vármegyei tisztújítások „megreformálására” (1810–1821). *Levéltári Közlemények*, 80. évf. (2009), 1. sz., 66–156.
- Soós Kálmán: *A reformáció terjedése és megszilárdulása a mai Kárpátalja területén (1517–1600)*. Beregszász–Ungvár, „RIK-U” Kiadó, 2017.
- Stipta István: A főispáni hatáskör törvény szabályozása. In: Máthé Gábor – Zlinszky János (szerk.): *Degré Alajos emlékkönyv*. Budapest, Unió Kiadó, 1995, 299–301, 299–313.
- Stipta István: *Törekvések a vármegyék polgári átalakítására*. Budapest, Osiris Kiadó, 1995.
- Stone, Lawrence: *Prosopography*. In: *Daedalus*, 100. évf. (1971), 1. sz., 46–79.
- Suciu, Felician: Medalion-astristul Ladislau Vasiliu baron de Popp (1819–1875). Virgil Pană (redac.): *Marisia XXX – XXXI, Studii și Materiale, Istorie*. Târgu Mureș, Muzeul Județean Mureș, 2011 83–91.
- Szabó Dániel: A rendiségűtől a tanácsköztársaság bukásáig (1846–1919), Parlamenti pártok Magyarországon (1867–1919). In: Vida István (szerk.): *Magyarországi politikai pártok lexikona, 1846–2020 – Párt és politika*. Budapest, Gondolat Kiadó–MTA–ELTE Pártok, 2011, 19–31.

- Szakál Imre: Jászi Oszkár és a ruszinok: a ruszin önrendelkezés esélyei 1918–1919-ben. In: Fedinec Csilla – Csernicskó István (szerk.): „*Ruszin voltam, vagyok leszek...*”, Népismereti Olvasókönyv. Budapest, Charta XXI Egyesület – Gondolat Kiadó, 2019, 92–105.
- Szamel Katalin: *A megyerendszer fejlődésének története Magyarországon*. Budapest, Államigazgatási Szervezet Intézete, 1981.
- Szarka László: Modernizáció és magyarosítás, a Lex Apponyi oktatás- és nemzetiségpolitikai olvasatai. *Korunk*, 18. évf. (2007), 12. sz., 25–45.
- Szigeti István: Az 1844-es tisztújítás. *Limes*, 13. évf. (2000), 1. sz., 83–105.
- Szíjjártó M. István: Hivatali karrier a 18. századi vármegyékben. *Századok*, 148. évf. (2014), 5. sz., 1273–1296.
- Szíjjártó István: *A diéta. A magyar rendek és az országgyűlés 1708–1792*. Budapest, Osiris Kiadó, 2005.
- Szögi László (szerk.): *Magyarországi diákok bécsi egyetemeken és akadémiákon: 1789–1848, Ungarländische Studenten an Wienerischen Universitäten und Akademien: 1789–1848*. Budapest, Eötvös Loránd Tudományegyetem Levéltára, 2013.
- Szögi László: *A Szatmárnémeti R. K. Bölcsészeti Líceum és Püspöki Szeminárium hallgatói, 1804–1852*. Szatmárnémeti, ELTE Egyetemi Levéltár és Szatmárnémeti Identitás Alapítvány, 2018.
- Szögi László: *A Szatmárnémeti R.K. Bölcsészeti Líceum és Püspöki Szeminárium hallgatói 1804-1852*. Szatmárnémeti, Eötvös Loránd Tudományegyetem – Szatmárnémeti Identitás Alapítvány, 2018.
- Tilcsik György: *Tisztújítások és országgyűlési követválasztások Vas megyében a reformkorban*. In: Tilcsik György (szerk.): *Előadások Vas megye történetéből 3*. Szombathely, SZIGNATURA Nyomda és Kiadó Kft., 2000, 19–39.
- Varga Júlia: *A Nagyváradi Jogakadémia (1780–1848) és a Püspöki Szeminárium (1741–1848) hallgatósága*. Budapest, ELTE Egyetemi Könyvtár és Levéltár, 2006.
- Zahra, Tara: Imagined Noncommunities: National Indifference as a Category of Analysis. *Slavic Review*, vol. 69. (2010), nr. 1, 93–119.
- Zoványi Jenő: *Magyarországi protestáns egyháztörténeti lexikon, 3. bővített kiadás*. Budapest, A Magyarországi Református Egyház Zsinati Irodájának Sajtóosztálya, 1977.